

THE
BRAHMA SOTRA YARTHIKAM
CALLED
"KANTHAMRTAM"
OF
SRI NILAKANTHA THIRTHA.

ശ്രീ നീലകണ്ഠവർമ്മരാൽ

ഇന്ദ്രാക്ഷപുത്ര

‘കന്താമൃതം’

എന്ന

ശാരിരകബ്രഹ്മമിമാംസാ

ഭാഷാവർത്തികം.

ERNAKULAM.

PRINTED AT THE VIDYA NILASUM PRESS.

1906

THE
BRAHMA SOOTRA YARTHIKAM
 CALLED
"KANTHAMRTAM"
 OF
SRI NILAKANTHA THIRTHA.

ശ്രീ നീലകണ്ഠരീരംരാൽ
 ഇന്ദ്രാക്ഷരപ്പട്ടം

'കണ്ഠമൃതം'
 എന്ന

ശാരീരകബ്രഹ്മമിമാംസാ
 ഭാഷാവർത്തികം.

ERNAKULAM.

PRINTED AT THE VIDYA NILASUM PRESS.

1906.

ശുദ്ധം .

വശം	വരി	
൨	൧൧	ദൈഷ്ട്യം.
൩	൫	ഈജിപ്തം.
൪	൮	പ്രകൃതി.
൫	൯	മാധ്യം.
൧൦	൧൨	ഏഷ്യ.
൧൧	൯	തിന്നം.
൧൨	൨	വേദാന്തം.
൧൩	൯	ഗൌരവം.
൧൪	൧൦	പ്രകൃതി.
൧൫	൯	തുല്യം.
൧൬	൧൫	കേട്സ്.
൧൭	൧൪	ധീയപ്പടി.
൧൮	൯	ജീവം.
൧൯	൨	നൂതനമിട്ടം.
൨൦	൭	ദീപ്തം.
൨൧	൧൯	യെന്നം.
൨൨	൧൧	നില്ലം.
൨൩	൧൨	വിശേഷം.

(൨)

വശം. വരി.

൨൭ ധനു ഭരതീ.

൨൯ ന് ഇമ്മാട്ടാ.

൩൧ മ ലുഭംഗം.

൩൩ കര ശ്രുതിയാൽ.

൩൫ ന സൗക്ഷ്ഠ്യം.

൩൭ കി ന കൃ.സ്തം.

൩൯ ക മ വിൻ.

൪൧ ക ശ മാദി.

൪൩ കി മൻ തിരം.

൪൫ ക മ മിരീതി.

൪൭ ക ര ആശ്രയ.

൪൯ ക ക ങ്ങളാ.

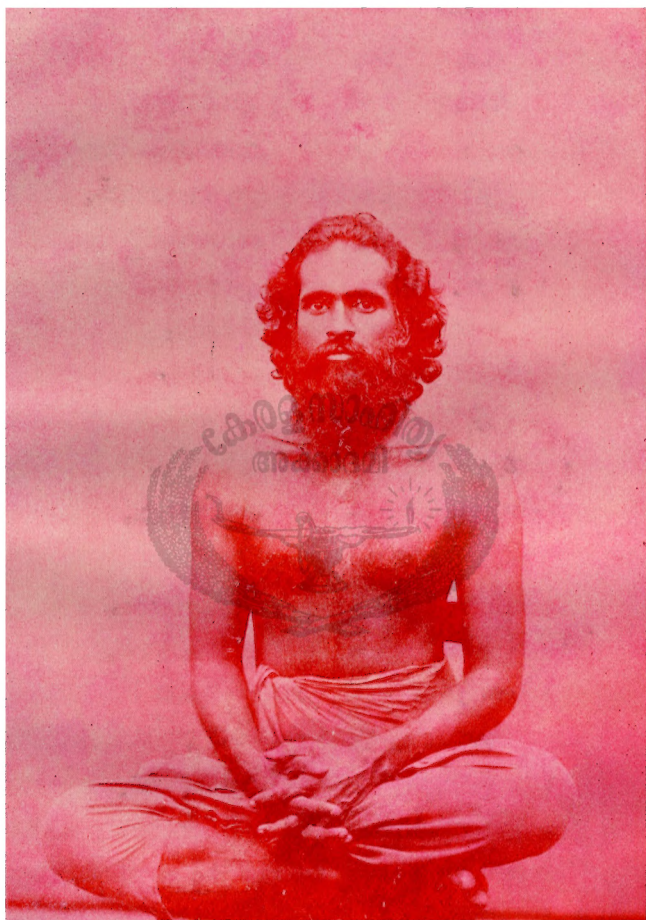
൫൧ ന ക വിഷ്ണു.

൫൩ ന ര പ്രാണൻ.

൫൫ ന ന് പൂക്ക.

൫൭ ഹ മ കാട്ടു.

൫൯ ഹ മ നിമിത്തം.

Sri Nilakanta Thirtha.

വിജ്ഞാപനം.

—:0:—

അഖിലപ്രാണിജാതന്മാരും വിശിഷ്ട മനുഷ്യന്മാരും ഏകരൂപേണ ഈർപ്പിതമായിരിക്കുന്ന വിഷയാനന്ദം വിദ്യാനന്ദം മുതലായ് ചുരുക്കം വർഗ്ഗത്തിൽ തുരീയമായിരിക്കുന്ന കൈവല്യത്തിലുള്ള ബ്രഹ്മാനന്ദത്തിന്റെ അംശഭൂതവും ഈ വക പരിചിന്നാനന്ദം അതാതിഹയുടെ ഉപരമാവസ്ഥയിൽ പൂർത്തി അന്തർമുഖപ്പെടുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നതും മുഖ്യമായ ബ്രഹ്മാനന്ദമല്ലെങ്കിൽ നിജാനന്ദം ജീവനുകുതി വിദേഹ മുക്തികളിൽ പൂർത്തിനിരോധവശത്താൽ സഹജാദിസമാധി പഴിയായി അനുഭവിക്കപ്പെടുന്നതും ഇതവേദാന്താനുഗ്രഹൈകലഭ്യവും ആകുന്നു എന്നതു ശ്രുതിസ്മൃതിനിർമ്മാസാദികളിൽ ഒട്ടുംതന്നെ അപ്രസിദ്ധമല്ലാ. പ്രസ്തുതചരമാനന്ദത്തെ അടയ്ക്കുന്നതിന്നു സോപാനരൂപമായി അനേകവിധ പദ്ധതികൾ ഉള്ളവയിൽ സദ്യോമുക്തി ഫലതപഃ ഫേതുവായിട്ടു വേദാന്തത്തിനനുതന്നെ ശ്രേഷ്ഠമുള്ളതും അതിലും പ്രസ്ഥാനരൂപമെന്ന ഗീതോപനിഷത് സൂത്രഭാഷ്യങ്ങൾക്കും അതിലും ശ്രുത്യന്താത്മവ്യക്തിചികീഷ്യാൽ ശാരീരകമീമാംസയെന്നാ ബ്രഹ്മ

ചമമീമാംസയെന്നോ അഥവാവേദാന്തദംനമെന്നോ
 പ്രസിദ്ധ നാമം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മ സൂത്രങ്ങൾ
 ൽ സിദ്ധവും ആകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ൪൪൪ സൂ
 ത്രങ്ങളും സമന്നപത്യാവിരോധ സാധനമുക്തി നിരൂ
 പണങ്ങളെന്ന് നാലദ്ധ്യായങ്ങളും ഏകൈകാധ്യായ
 ത്തിലും ര-വിതം ക്രമമായി സ്പഷ്ടബ്രഹ്മലിംഗശ്രുതി
 സമന്നപത്യം ൧; ഉപാസ്യബ്രഹ്മവാചകാസ്പഷ്ടബ്ര
 ഹ്മഗമകശ്രുതിസമന്നപത്യം ൨; ജ്ഞേയബ്രഹ്മപ്രതി
 പാദകാസ്പഷ്ടശ്രുതിസമന്നപത്യം ൩; അവ്യക്താദി
 സന്ദിശാപദസമന്നപത്യം ൪; വേദാന്ത സമന്നപത്യ
 വിരോധ പരിഹാരം ൫; സാംഖ്യാദിമതങ്ങളെപ്പ്രദ
 ട്വനം ൬; പഞ്ചമഹാഭൂതജീവശ്രുതികളുടെ വിരോ
 ധപരിഹാരം ൭; ലിംഗശരീരശ്രുതി വിരോധ പരി
 ഹാരം ൮; ജീവഗത്യാഗതിവൈരാഗ്യനിരൂപണം ൯;
 തത്ത്വം പദാത്മശോധനം ൧൦; പരാപരബ്രഹ്മ
 വിദ്യാമണ്ണോപസംഹാരം ൧൧; നിർമ്മണവിദ്യയുടെ
 അന്തരങ്ഗ ബഹിരങ്ഗ സാധനനിരൂപണം ൧൨;
 ജീവശുക്തിനിരൂപണം ൧൩; ഉൽക്രാന്തിഗതിനി
 രൂപണം ൧൪; സമുണ്ണോപാസകന്മാർക്കു ദേവയാന
 മാർഗ്ഗപ്രതിപാദനം ൧൫; ബ്രഹ്മപ്രാപ്തി-ബ്രഹ്മലോ
 കസ്ഥിതിനിരൂപണം ൧൬; എന്നപതിനാറുപാദങ്ങ
 ലും അടങ്ങിയവേദാന്ത ശിരോലംകാര രത്നമായ ഈ

(൩)

ഗ്രന്ഥം പരോപകാരാത്മമായിട്ടു ഭഗവാൻ പ്രാസ
മഹഷി ജനസിദ്ധനായ തന്റെ പുത്രനെ നിമിത്ത
മാക്കി ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പാരായണ
യോഗ്യതാഭേദഭാഷാഭിമാനം മുതലായതുകൊണ്ടു
ആങ്ങ്ഗ് ഉയാദീതരഭാഷകളിലെന്നപോലെ ഈ
പുസ്തകരത്നത്തെ യഥാശക്തി ഭാഷായ്യാപത്രത്തിൽ
രചിച്ചുബ്രഹ്മവിനികഷോപലങ്ങളുടെ സമക്ഷം സ
മർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സന്തഃപ്രമാണമിതി.

ബ്രഹ്മമീമാംസാഭാഷ്യത്തി.

ഹരിഃ=ഹയഗജവദനഹരന്മാർ ദയയൊടു ശി
വയും വിരിഞ്ചിവല്ലഭയും- ശാർവ്വകമീമാംസാഭാഷാ
വീപ്രതിയിലിതിൽ തുണയ്ക്കേണം=ആകാശവായു വ
ഹ്നംബപന്നങ്ങളിൽ ചരട്ടുപാമ്പൊപ്പം- ഉണ്ടാം
തന്തിരുവടിയാം കുമാര സംജ്ഞംസ്മരിപ്പിച്ചിത്തതു.
ഞാൻ=മം (൨) ||

സാധനചതുഷ്ടയം വന്നതിന്നു മേൽ ബ്രഹ്മ
വസ്തുവേ അറിവാൻ- ഇഹയതുണ്ടാകേണം വേദം
സത്യാന്തങ്ങൾ കാട്ടുകയാൽ ൧-ജനസ്ഥിതില
യമെതിൽ നിന്നിജീവജഗത്തുകൾക്കുദിക്കുന്നു. ബ്ര
ഹ്മമതാണെന്നെന്നാലുഗോപദാദിക്കു മൂലമാവുകയാൽ
അല്ലെങ്കിലുക്കതൊട്ടവയാതൊന്നറിവാൻ നിമിത്ത
മെന്നതിനാൽ- ബ്രഹ്മമതുതന്നെ പേദാവസാന
ജ (ഗ)ം വക്രമാകവേയതിനെ (൨-൩)-നഷ
ഡധിധലിംഗത്താലും ചൊൽവാൻ താല്പര്യമൊത്ത

൧. സത്യമായും മിഥ്യയായും ഇരിക്കുന്ന ചിജ്ജഡങ്ങളെ അറിയീ
കയാൽ. ൨. വേദാന്തത്തിലുള്ള സാമാന്യ വിശേഷവചനം, ൩. ഉപ
ക്രമോപസംഹാരം; പ്രകരണാന്തത്തിലെ അർത്ഥത്തെ പരഞ്ഞുവ

(൫)

താകയിനാൽ. ഈക്ഷിച്ചുസൃഷ്ടിച്ചെന്തെന്നതിനാലു
ല്ലാ ജഡപ്രകൃതിഹേതു—ഈക്ഷണമുപചാരത്താൽ
പ്രധാനമതിനെന്നുവന്നുകൂടാ. സതീക്ഷിച്ച ച
മച്ചെന്നതുതൊട്ടതിലാത്മവാക്യ കേരക്കുകയാൽ—
ആയാത്മാനീയാകുന്നേടം. സത്ത്വമസ്തുനിഷ്ഠ
നായ്. മുക്ത്യപദേശാലപ്തോല പ്പേക്ഷ്യവാക്യത്തി
ഖലത്തിടായ്ക്കിനാൽ—പരമാത്മാവിൽതന്നെ ജീവേ
ശലയം ശ്രവിക്കയാൽ മേലും. വേദാന്തേ ചേരുന്ന
കാരണതപമൊപ്പം വരുന്നഹേതുവിനാൽ. സർവ്വ
ജ്ഞാപരനാണേ സകലജഗന്മൂലമെന്നു നന്നായി.
ശേഷതാപതരേ കേരക്കുകയെന്നിവയാൽ നബ്ര
ഹ്മ, കാരണം, 'നാനൃത്'—൪—൫—ബഹുവാണ്യരിക
യാൽ ശ്രുതിയാനന്ദം ബ്രഹ്മമെന്നു മുദലായി. ആ
നന്ദമയൻപരനാം രവികാരമത്ഥം മയത്തിനെന്നാ
കിൽ. അങ്ങിനെയല്ലാബാഹുല്യോത്ഥത്തിൽ മയപ്ര

സാനിക്കൽ;) അദ്യാസം—: ഒരേ നിശ്ചയത്തെക്കുറേ അനേകയുക്തിക
കാൽ അപേയ ബ്രഹ്മത്തെ പറക;) അപൂർവ്വതാ—: ഉപനിഷത്താത്മാ
ലറിയാമെന്നതു;) ഫലം—: അനന്തമനീമൂർത്തിയും ആനന്ദ പ്രാപ്തിയും
ജ്ഞാനഫലമെന്നതു;) അർത്ഥാഭം—: ഭേദനീന്ദയും അഭേദസ്തുതിയും;)
ഉപപത്തി—: പ്രതിപാദിക്കുന്ന അഭൈതാത്മത്തിന്നനുക്രമമായ ദൃഷ്ടാ
ണം എന്നതു; ഇവ ലിംഗാർക്കം—||

൧. സത്ത്വമായ കാരണവസ്തുധ്വാനപരനായിട്ടു. ൨. തൃഗാഹ്മ
യെ പറയുന്നവാക്യ. ൩. ബ്രഹ്മം കാരണം വേറൊന്നുമല്ല.

യോഗമുള്ളതിനാൽ. ഇവനാനദിപ്പിക്കണെന്ന ന്യായാനന്ദപേതുവചനാച്ച- സത്യംജ്ഞാനമനന്തം ബ്രഹ്മേതിഹിതൈത്തിരീയമന്ത്രഗതം- ബ്രഹ്മംചൊല്ലപ്പെട്ടതു സാംസാരികജീവനപ്ലയോഗ്യതയാൽ. മേലും ശ്രുതിയോതുകയാൽ ഘജീവാവനമയർദിനമായിട്ടു- ആനന്ദമയൻ സംസാരിയല്ലജൻതാൻ സ, സൃഷ്ടികാമനയാൽ. രാപ്ത ഹനമിതിഗോചരയായ്ജഡയാം പ്രകൃതീ, പരങ്കലേതന്നെ- നപ്രതിബദ്ധനായ ജീവന്നൈക്യം ബോധിച്ചിടുന്നുശാസ്ത്രമിഹ-സ-അക്ഷ്യാദിത്യാനുഗ്ത മോക്ഷന്നേരം പരേശപരൻതന്നെ- ശ്രുതികളിലവനു ദോഷ്യാമൃതലാം ധർമ്മാപദേശമുള്ളതിനാൽ- അന്തർാമിബ്രാഹ്മണമതിലാദിത്യാദിമാനീജീവനിലും. വേറായന്തർാമീ കാണുന്നതിനാലുമിശ പരൻതന്നെ-ഉ-ഹാസോദ്യാദിയിലാകാശ ശബ്ദവാച്ചാ പരാപരബ്രഹ്മം- ഏല്പാമതിൽനിന്നുണ്ടായെന്നുള്ളൊത്താവ ബോധക

കാരണമെന്ന അർത്ഥത്തിലാണമയ (ഃ) പ്രയോഗമെങ്കിൽ. ൫. അന്യരും ൩ ആനന്ദത്തിന്നു കാരണമെന്നു പറയുന്നതിനാലും. ൬. സംസാരിയായ ജീവനല്ല. ൭. ജീവനും ആനന്ദമയനും.

൧. സോകാമയതയെന്ന മന്ത്രത്തിൽ ആനന്ദമയൻ കാമയിതാവെന്നു വരുന്നതിനാലെന്നുസാരം. ൨. അന്ദമാനം. ൩. തന്റെ സ്വരൂപജനനായജീവനും. ൪. പാപാദിയിൽനിന്നും മേൽനില്ക്കയാൽ 'തസ്യ ഉദിതിനാമ' എന്ന വാക്യത്തിൽ 'ഉദേ' എന്ന പേർ മുതലായു ധർമ്മങ്ങളെ

(൧)

ശ്രുതിയാൽ-പു. അതിനാൽ പ്രാണൻതാനും പരമാ
ത്മാവാമതിന്റെയറിയിപ്പാൽ- പ്രാണന്റെ പ്രാ
ണമീ സേത്താസ്തരണപ്രദാത്മവാഗ്ബലതഃ. ന്.
മഹാനോജ്ഞതിൽ ജ്യോതിട്ടിവികുണെന്നടം പര
ബ്രഹ്മം- ജ്യോതിഃപദാത്മ മരിനടെപാദംഭൂതം,
ഐതിപാത്തുദിച്ചുതം- എന്നായ് ശ്രുതിനാല്പാദ ബ്ര
ഹ്മത്തെച്ചൊല്ലുന്നതിനൂലം- ഹനുസ്സോതുകകൊണ്ട
ങ്ങിനെയല്ലെന്നാകിലില്ലഭോഷം കേരം- വിദിഷാം
ചിത്തസമുപ്ത മനുപരങ്കൽ പറഞ്ഞറിഞ്ഞിടലാ
ൽ- പത്രാദിപാദവചനച്ചേർച്ചയിനാൽ തന്നെയും
പരാത്മാവാം- ശ്രുതിയിൽജ്യോവിനപരം പിന്നി
പ്പോൽജ്യോവിലെന്ന മുപദേശം- ദേദിഷുകയാലല്ലെ
ന്നാകിലതല്ലിത പുറത്തുമവിരോധാൽ- ൧൦. പ്രാ
ണോസ്തിയെന്ന കൌഷീതകിയിൽകേൾക്കുന്നതും പ
രാത്മാവാം- ബ്രഹ്മപ്രതിപാദകമായ് തീരുകയാൽ
മുന്യപിന്യനോക്കുമ്പോൾ- വക്താവാമിത്രാത്മാപ
ദേശമതിനാലിതല്ല പരം മെങ്കിൽ- ഇതിലദ്ധ്യാത്മക

മുഖ പ്രതിപാദനമുഖകാരണത്താൽ. ൭. സത്താസ്തതിപ്പുമായ ആത്മ
പ്രതിപാദക വാക്യത്താൽ. ൩. പരാപരപ്രപഞ്ചം. ൭. നിത്യമുക്തമാ
യിരിക്കുന്ന മൂന്നു പാദപ്രപഞ്ചാതീതമെന്നതും.

൧. ജ്ഞാനികൾക്കു. ൨. പാദോസ്ഥ വിശ്വാഭൂതാനി എന്നത.
൩. യോജിപ്പുകൊണ്ടും.

(9)

സംബന്ധാധിക്യത്താൽ പരാജയംതന്നെ. ശാസ്ത്രകൃ
ദശാവാമദേവനെന്നപോൽ തന്നെയോത്തുചൊന്നി
ന്നുൻ- ജീവൻ മുഖ്യപ്രാണൻ രണ്ടരമരിയിച്ചിട്ടുണ്ടു
വാക്കുകളാൽ. ആത്മാവല്ലെന്നാകല്ലേവം മുഖ്യധമര
പാസ്തിയാവുകയാൽ- പൃത്യാ ശ്രീതതനിമിത്തം
താനുമതിങ്ങാക്കമൊക്കെയാത്മാതാൻ- ൧൧- ഹരിഃ-
൧൦മധ്യായത്തിൽ പ്രകൃതബ്രഹ്മഗമകശ്രുതി സമ
നപയമെന്ന ഒന്നാംപാദം തീർന്നു.

ഹരിഃ-വേദാന്തങ്ങളിലൊക്കെ പ്രസിദ്ധമായ
ചൊൽകയാൽ പരബ്രഹ്മത്തെ മനോമയതാദി
കളാം ധർമ്മത്താലു പൊന്യമെന്നറിക. ആത്മാവു
പഹതപാപ്താ വെന്നതുപോൽ സത്യകാമനെ
ന്നും മേൽ. പരവാനിഷ്ടപുഷ്പാദി ഗുണങ്ങൾ ചേരു
ന്നമൂലമാണുപരം. യോഗ്യതയില്ലാശിക്കയാൽ ശരീര
ജവനായ ജീവനല്ലാത്തതും. ഞാനൊടുവതിനെയട
ത്തിട്ടുമെന്നേടംകർമ്മകർത്തവ്യവന്നാലും. ചുരുക്കം ഇ
തിശതപഥ ബ്രാഹ്മണശബ്ദ വിശേഷമൂലവും പര
ന്നാം. ഈശ്വരനെല്ലാഭൂതങ്ങളെ ഹൃദയത്തിലെന്ന

൩. ഭക്തിയാൽ. ൪. ഉപാസ്തി-ഉപാസന. ൫. ആശ്രിതത്വം- (അ
ഗ്നീകാരം) മൂലമായിട്ടു. ൩. വേദം.

൧. മനോമയതാദി. ൨. ഉപാസ്തിപ്രാൻ യോഗ്യം. ൩. പാപമ
വരൻ.

(സ)

യതളാലും. ഇതയാത്മാവെന്നതഹ്, ദയേയെന്നല്ലമദ്യ
യ എന്നിലയതപാൽ. മേലു ചമണീയസ്തുപവചോമ്പല
ത്തിനാൽതാനമല്ല, പരനെങ്കിൽ. തെറ്റിപ്പാകാശം
ബഹുവിധമായ്ചൊൽകപ്പെടുന്നുപോൽ നഹുദയേ
അന്നേപക്ഷിച്ചെത്തിടൽ വേണ്ടുവതാൽ പരനാണത
ന്നെറ്റഡമോക്. ഒരു ദേഹത്തിലിരിപ്പാൽസം മേലോ
ഗപ്രാപ്തിയെത്തുമവനെങ്കിൽ. ഇല്ലാത്തവൻസാക്ഷ്യ
പരൻകോഴ്ത്താവെന്നുള്ളതീവിശേഷത്താൽ. മ. ബ്ര
ഹ്മക്ഷത്രാദിജഗ മനോദനമെവനെന്ന കാറകശ്ര
തിയിൽ. അത്താപരമാത്മാസ്ഥാവമജംഗമ സം
ഗ്രാമാൽ പ്രകരണാലും. ഹ. കറവല്ലിയി പുതുപാന
സ്ഥലത്തുഴുൽതുമ്മലിലേറിയുള്ളതിവർ രജീവപരർ
തന്നെ പരനിൽ ഹത്രിന്ദ്രായേന ചൊന്നമുപചാ
രാൽ. ഇതവരുടെ മേന്മ മന്തവ്യദേദമാകിയ വിശേ
ഷണത്താലും. ഇശ്രുതിവാക്യാൽ രണ്ടും ജീവപരർ
ത്മാക്കളാണതെന്നനിജം. ന. അക്ഷ്യന്തര പുരുഷൻ
വിജ്ഞാനാത്മാവല്ലദേവതാത്മാവും. അക്ഷ്യധിന ക

ഹ. സ്ഥാനതയാൽ. (നീഡതപാൽ). ഹ. ഏറ്റവും അണുപ്രാ
യപ്പെല്ലനിമിത്തവും. ന. ഏതേത്തിൽ. ര. വിഷയാനഭൂതിവരുമെങ്കിൽ.
ഉ. കാരണം. അന്നം. (ക്ഷേണസാധനം).

ഹ. ക്ഷേണാൽ. ഹ. 'ദൃതംചിബ്ബന്തോ' എന്ന ചന്ദ്രത്തിൽ.
ന. ജീവനും പരമാത്മാവും. ര. കർമ്മചാരഭവം. ഉ. ധ്യാതാവ്യ
ന്നം ധ്യാനിക്കപ്പെടേണ്ടവനെന്നും ദേദമായിട്ടു. ന്ന, അധികാരണം.

(9)

രണ്ടനുമല്ലതു പരനാണാത്തതപമങ്ങുപേരുകയാൽ-
ഉപലബ്ധിസ്ഥാനം നാമാദിപറഞ്ഞിട്ടകമുഖവും ബ്ര
ഹ്മം- ആനന്ദ വിശിഷ്ടമതായുറക്കപ്പെട്ടിടനകാരണ
ത്താലും- ശ്രുതമായിട്ടുരഹസ്യം ബോധിച്ചുള്ളാ പത്മ
വിത്തിനത്തരമാം- മാറ്റിച്ചൊല്ലാലും പരനസ്ഥിരത
യിനാൽ വരാഞ്ഞുമല്ലന്നുൻ- ന്-അധിദൈവാദിയില
നയ്യാമിപരൻ തന്നെയായമയിതൃതാം- ആകംഡ
മ്ബമപങ്കൽ പേതപതാശ്ച പഹരിച്ച കാണകയാൽ-
ദൃഷ്ടതാദിചൊല്ലിപ്പാഴികയാൽ പ്രകൃതിയല്ലജീവ
നതും- മാധ്യന്ദിനകാണുപാലുകളതുവേറായി പറി
ച്ചുകാണകയാൽ-ഉ-ത്തരപരനാകു ന്മദശ്ശൃതാദിമ
ണംപേന്ദുതയോനിയറി- യഃസർവ്വജ്ഞൻ സർവ്വവി
ദിതിവേദാതിൽ പരന്റെ ധർമ്മോക്ത്യാ- മൂന്നധക
മന്ത്രത്തിൽ വിശേഷിച്ചാത്താലും പ്രധാനജീവ
ർനാഹി- സർവ്വവികാരാത്മകമോ പരപന്നാസാലുമ
ല്ലിതു പരൻതാൻ-ന-വൈശ്വാനരന്റെ മൂലാവെ
ന്നായ് ഋശഭദേവൻ ചൊൽവതു പരാത്മാ-സാധാ
രണശബ്ദങ്ങളിൽ വിശേഷമുള്ളതുനിമിത്തമായരിക-

ആധാരം. ൭. കണ്ടെത്താവുന്നേം. ൮. സമുദായത്തിൽ ഉത്തരായ
ണമേറ്റം പര്യുന്നതിനാലും. ൯. 'യത്തദേവേശ്വമഗ്രാഹ്യ' മെന്നതു
ടങ്ങിയ.

൧. പ്രകൃതിയും ജീവനും അല്ല. ൨. രൂപംരൂപിപാദിക്കുവാലും
(കാണിക്കുകയാലും). ൩. മന്ത്രമുക്തം.

(൧)

ഏവനഗ്നിമുഖമിതെന്നായ് സ്മരിച്ചിടുംരൂപമീശചരമാക്കി- വൈശ്വാനരശബ്ദത്തേ അറിയിച്ചിടുന്നിതെന്നഹേതുവിനാൽ- ശബ്ദാദികളാലുള്ളിൽ പ്രതിഷ്ഠിതതപാലുമല്ല 'പരനെങ്കിൽ'- അല്ലേവംജാറുവൈശ്വാനരനിൽ ബ്രഹ്മദൃഷ്ടിചൊല്ലുകയാൽ- അല്ലെങ്കിൽ ജാറേവഹ്നുപാധിയാം ബ്രഹ്മമോരിടുന്നതിനാൽ- അന്ത്യനിലൊക്കാഴികയാൽ മൂർദ്ധ്വേത്യാദിവേദവാക്യമത്ത്- വാജസനേയീകളിവനെപ്പുരുഷവിധം പോലുമുണ്ടുരയ്ക്കുന്നു. ഇക്കാരണങ്ങളിലതു ദേവതഭൂതാഗ്നിരണ്ടുമല്ല, പരൻ- നിരുപാധികനാംവൈശ്വാനര നവവിരോധാത്മജൈമിനിമതത്തിൽ- സർവ്വാത്മാവൈശ്വാനരനത്വം പ്രാദേശവാക് പ്രകാശവഴി- എന്നാൽമന്ത്രം, ബാദരി പിടിയൊത്തമനം ഗണിക്കയാലോതി- പ്രാദേശമാത്രമെന്നായ് ജൈമിനി ഹസ്വബ്ധിമുഖമെന്നും 'മേൽ- ശ്രുതിദീപ്തിക്കേണിതുപോൽ' തന്നേജാബാലകാഖ്യരിതിനെത്താൻ- ചൊല്ലിടുന്നതിനാലും വൈശ്വാനരനായതപ്പരാത്മാവേ-ഓം.

൧. ജറാഗ്നുപാധികമായ ബ്രഹ്മം. ൨. ആദിത്യാദിവേദതയും ഭൂതാഗ്നിയും. ൩. വിരോധമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുതന്നെ. ൪. പ്രാദേശമുരുചാപ്തം. ൫. വെളിപ്പെടൽ (അപേക്ഷിച്ചു) മാത്രമായി.

൧. തജവിരലും മൃണാണിയും വേർതിരിച്ചു പിടിപ്രമാണമായ മനസ്സ് (ഗണിക്കയാൽ പ്രാദേശമാത്രമെന്നുപറഞ്ഞു). ൨. സമ്പന്ന

(൯)

ഉപാസ്യബ്രഹ്മവാചികളായ അസ്പഷ്ടശ്രുതികളുടെ യോജിപ്പെന്നു ധർമ്മാദം. രീനം.

ഹരിഃ- എവനിൽശ്രോത്രവാദികളാതന്നെ കല്പിതങ്ങളെന്നുള്ള- മുണ്ഡകവാക്യേ- ബ്രഹ്മാദായാ- ബ്രഹ്മമാത്മശബ്ദത്താൽ- മുക്തമാകാൻ പ്രാപ്യ മതന്നു പനിച്ചുകുതിമുഖവും പരനാം- അപ്സരപ്രധാനമായ മനുഷ്യാലും ശബ്ദമില്ലയെന്നതിനാൽ- ശ്രുതിതന്നിലാത്മശബ്ദം സർവ്വജ്ഞശാപരമാത ഭായതനാം- വിജ്ഞാനാത്മാവല്ലാത്തതായ ജ്ഞാതൃത്വഭേദവചനാലും തസമവിജ്ഞാനശ്രുതിപരമാത്മപ്രകരണമതാകകൊണ്ടിട്ടും ഏതുകഴിവെന്നാണെന്നു ഷോഡശ്വധിതിജീവാശനങ്ങൾതന്നാലും- ൧- ക്ഷമാതേപവവിജ്ഞാസിതവ്യനെന്നുള്ളിടത്തു ഭൂമാവു- പരനാം സുഷുപ്തിസംജ്ഞപ്രാപ്തനാ (ജ്ഞ) നിൽനിന്നും പ്രധാനമായിട്ട്- ഉപദേശിക്കുകയാലും ഭൂമാഖിൽ സുപ്രസിദ്ധതന്നാകാതെ- പരമാത്മാവിൽ

തപഃ. ൩. ദ്രവ്യോക്തൃലോകാദ്യങ്ങളുടെ ആധാരം. ൪. പ്രകൃതി (സ്വത്വരജസ്സുലക്കളുടെ സാമ്യം). ൫. ആധാരം. ൬. സമം- സമം. ൭. 'പോസുപണ്ണസമുജാ' എന്ന മന്ത്രത്തിൻ, ൮ ആത്മാവിന്റെ ഉദാസീനസ്ഥിതിയും ജീവന്റെ ഹയാനുഭവവും മുഖമായിട്ടെന്നു സാരം. ൯. ഭൂമാവുതന്നെ അറിയപ്പെടേണ്ടവൻ.

൧൦. സംപ്രസാദംപ്രാപ്തനെന്നു ഭാഷ്യദികളിലും പ്രാപ്തനെന്നു ക്ഷിണാമുതിയുടെ വൃത്തിമുതലായതിലും കാണുന്നു. സുഷുപ്തികാണീ

പേരുകൊന്നും പരന്നാണെന്നു ഭൂമാവ് - ൧-ആകാശ
 മാരി : ചോതപ്രോതമിതെന്നുള്ളതിന്നു ഗാത്രിയൊടൊ
 യ്. ബൃഹദാരണ്യത്തിലതാ അക്ഷരമെന്നായയാജ്ഞ
 വൽശ്ലോകം- ബ്രഹ്മം, പ്രഥിവിതൂടങ്ങീട്ടാകാശാന്ത
 രത്തിനടയധാരണയാൽ. യുതിപരമേശ്വരകർമ്മമിയ
 ക്ഷരശാസ്തനമതിക്. * ഇനചന്ദ്രൻ. യുതരാത്രികൃണ
 നുപനിഷത്തുചൊല്ലുകനിമിത്തമായിട്ടും- ബ്രഹ്മമൊ
 ശിശുന്യാക്ഷരനിവൃത്തിതന്നാലു മക്ഷരം പരമേ. ൩-
 മൂമാത്രപ്രണവത്താൽ ഗ്യാനികുന്നേവനപരം ചു
 രയം- ഇശ്വരബ്രഹ്മത്തിലു ഭിദ് ഗ്യാതവ്യം തുതൽ
 പരം ബ്രഹ്മം- അവനീക്ഷിക്കുന്നപരം ചുരയം ചുരി
 രയമിതെന്ന മേൽവചനാൽ- ഇരക്ഷണവിഷയമ
 തായ്ക്കുമാത്മാവെച്ചൊല്ലിട്ടന്ന ഹേതുവിനാൽ- ൪-
 ബ്രഹ്മാദി* വൃക്കുകരിയോഭിദ്ദേഹത്തിലല്ലമാംഗുള
 യെ- ദഹരാകാശം ഹാസോദ്യേകങ്ങളെത്തിട്ടുക വേ
 ണ്ടതായിട്ട്. കേട്ടതുപരന്നാം ബാഹ്യാകാശോപമ
 തൊട്ടുമേൽ വരുന്നവയാം ബ്രഹ്മഗതി ശ്രുതികളി
 നാലങ്ങിനെകാണുന്നു- ഗമകവാക്യതുപോൽ. ഈ

പേരുള്ളതു. അതിൽ ബലമായിരേകിയൊരു പ്രാണനും സൂക്ഷ്മപ്രാ
 മാനിയാകയാൽ പ്രാണനമാകാമെന്നതിനാൽ രണ്ടുവെക്കുന്നു. ൨. പര
 മിയിരിക്കുന്നു. ൩. ഗ്യാനികുപ്ലവേണമു. ൪. പ്രകാശിക്കുന്നതിന്നു യോ
 ഗ്യമായ, ൫. ഹാസോദ്യേകം. * ഇനചന്ദ്രൻ-സൂര്യചന്ദ്രന്മാർ.

൧. ബ്രഹ്മമാദമുളക്കുന്ന ശ്രുതികളാൽ. ൨. ഗമകം- ബോധകം.

യാത്മാലോകങ്ങളെ സേത്രധൂതിയെന്നുരച്ചിടുന്നേ
 ടം. ധൂതിയാലും പരനാം ധാരണലക്ഷണമഹിമയ
 വനില്പുള്ളതിനാൽ. നാമ മാതൃതിനിർമാതാവകാ
 ശംതന്നെയെന്നാവാല്ലമിടം. ആകാശവാക് പ്രസി
 ഛ്യാദഹരാകാശം പരാലുരന്തന്നേ. വാക്യാന്തരത്തി
 ലപരാത്മാവിന്റെ വിചാരണാലിതവെന്നാൽ 'അ
 ല്ലപഹതപാപുതാദികളാം ധർമ്മങ്ങളുടേവിയാ
 ണ്തു'. ഉത്തരവാക്യാൽ ജീവനിവയെന്നാൽ തൻ
 സ്വരൂപമാനവനേ. പൂർ്വ്വാവസ്ഥയപേക്ഷിച്ചാകു
 ന്നങ്ങളുജീവവചനംകേൾ. അന്ത്യാത്മജീവചിന്ത
 യിതീശവരഭാവം ദൃഢാപ്പടുത്തുവതാം. അല്പശ്രുതി
 യാലപരനിതെന്നാൽ കാണുകകഴിയുന്നത്രാക്കം
 ൭. അതിനടയനു (കരണത്താൽ) പ്രകാശാൽ പ്രാ
 ജ്ഞൻ സൂർയാദൃഭാസ്യമാം രേഖ. മേലും ഭഗവ
 ദ്ഗീതാ നതദിതിതൊട്ടോരിവിവിധം രൂപം സ-
 അഭ്യുച്ഛമാത്രപരിമിത ചുരുക്കൻ പരനാണഭൂതഭ
 വ്യത്തിൻ. ഇതശാനെന്ന ശബ്ദംനിമിത്തമായിപ്പ
 രന്നു ചരിമിതിവാക്. ഹൃദയസ്ഥിതിയെയാപക്ഷി

൩. സീമ (അതിര). ൪. നാമരൂപങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നവൻ. ൫. നിത്യ
 മുക്തസ്വരൂപമടങ്ങുന്നതന്നെ. ൬. സൂർയാദികളാൽ പ്രകാശിക്കപ്പെടാ
 ന്ത തേജസ്സ്. ൭. നതദീഭാസയതെ സൂര്യഃ എന്നു തുടങ്ങിയ ശ്ലോക
 ത്തിൽ. ൮. പരിമാണം (അളവ്).

ചുളള ഹൃദയം മനുഷ്യരുടെയാകും. ശാസ്ത്രമവിശേഷമെ
 ങ്കിലുമുള്ള ഹ നരായികാരിതാവഴിയായ്. ഐശ്വര്യ
 വാൻ ബാദരായണനിവമേ ലായഭേവമുഖ്യം. ഹൃ
 ദയമപേക്ഷിച്ചു ചുമ്പിതവരവേ ശാസ്ത്രാധികാരമോ
 ക്കുന്നു. ഋത്തപിക്ഷകരോപാവിന്ദ്രൻതൊട്ടവരുടെ ഭേ
 ഹമൊത്തിരിപ്പാലേ. കർമ്മത്തിൽ വിരോധം വരുമെ
 ന്നാലില്ലേക ഭേവതാത്മാവിൻ. പലപലരൂപമട
 ണ്ണിടൽ മഹിമാവിവരുടെയിതന്നെ കാണുകയാൽ. ശ
 ബ്ദവിരോധമിതെന്നാലില്ലാതിൽ നിന്നൊക്കെയു
 തടവിക്കുകയാൽ. പ്രത്യക്ഷശ്രുതിയാലും സൂത്രനമാ
 ന്ണിനാലുമേവമിതു. ഇക്കാരണത്തിനാൽ താൻ നി
 ത്തുതശബ്ദത്തിനുള്ളതായി. സമനാമരൂപഭാവം
 നിമിത്തമായ് പോലുമന്യകല്പത്തിൽ. ഉണരുകാല
 ധ്വപഹുതിപോലേ ശ്രുതിയാൽ തഥാസ്മതിയിനാ
 ലും. മധുവിദ്വാദിയിലാദിത്തുന്നന്ത്യാദിത്തു സേവ
 യൊക്കാതെ. പോവുകമൂലം ജാമിനിഭേവന്മാർക്കു
 ധികാരമോക്കുന്നു. ആദിത്താദിപദത്തിനു ജ്യോതി
 സ്സിൽ നൽപ്രയോഗമുള്ളതിനാൽ. താൻ വിദ്യയി
 ലെ ധിതൃതിഭേവന്മാർക്കില്ലയെന്നു നന്നായി. ഭേവരി

൧. മനുഷ്യാധിപതിത്വം. ൨. അർത്ഥിതപാദിയുക്താകവേ. ൩. നാ
 ഭത്തികനിന്നെന്നു ദേ-വ്യ-വ്യ-ശബ്ദബ്രഹ്മമായ ഭേഹത്തികനിന്നെന്നു
 മതാത്തരം. ൪. ബോധിക്കുന്നകാലാവസ്ഥാരം. ൫. ആദിത്താഭേവമ
 ധുവെന്നു തുടങ്ങി ഹോദേവ്യത്തിൽ ചൊല്ലിയതിൽ, ൬. അധികാരം.

ലാഭിയെന്നു താനാമവനെ നവേദമോതുകയ്ക്കു
പ്രാസഭാധാനിവക്തവ്യവിദ്യാധിതരിയുണ്ടുതാനെ
ന്നാൻ. പ. തൻനിന്ദാശ്രവണത്താലുദിച്ച ജാനശ്രു
തിശ്ശോഭമുത്. സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാതിനൊടുമൈ
കപന്റെ മുഖിപ്പോടുകയാൽ. യൗഗികമാംജാന
ശ്രുതിതങ്കൽ ശുഭതയതല്പപരമാത്മം. മേൽക്കുന്തി
യത്യാഗതിയാൽ ചൈത്രമാഹൃതൊടുചേതമടയാ
ളാൽ. സംസ്കാരവിചാരാലും മേലതിവക്തിപ്പയന്ന
ചൊല്ലാലും. ശുഭതയാഭാവമതിന്നുറപ്പിനായ് ഗൗര
തെമാൻറതൊഴിലാലും. ശ്രവണാധ്യയനാത്മങ്ങളെ
നിഷേധനാൽ സ്മൃതിവിനാശമാകാതെ. ജാനശ്രുതി
യല്ലന്തൻശുഭതവിദൂരഭിഷാൽ സ്മൃതിജ്ഞാനം. വാക്യാത്മവിന്യയാരംഭിച്ചതുചെയ്യുന്നു തീർത്തധിതി
യയെ. രുദ്രിംശ്രുതിയിൽപ്രാണൻ പരനെല്ലാലോ
കവും നടത്തുകയാൽ. ൧൦. ഇജ്ജീവൻ ദേഹാൽനൽ
ജ്യോതിയെ യടയുന്നവെന്നുചൊല്ലമിടം. ജ്യോതിസ്സു
പരബ്രഹ്മത്തന്നേ പലമന്ത്രദർശനാമൂലം. ൧൧. ആകാ
ശാന്താൻ നാമാകൃതിനിർമ്മാതാവിതെന്നമാകാശം. പ

൧. ശോകത്തെ, അധികാരവിഷയമായുള്ള വിപ്രതിപത്തിഗ്രാ
ഹ്യയല്ലെന്നു കാണിക്കുന്നതായാൽ ഗ്രന്ഥംവിരിവുകമെന്നുഭയന്നും വീ
ചാരശാലികൾ സായമെന്നയിക്കുമെന്നവച്ചു മുപരമിക്കുന്നു. ഇതു ഗുരുതി
താടിചെയ്യരുതീയ അധികാരനിരൂപണമെന്ന ഗുരുപ്രബന്ധത്തിൽ
കാണെ.

(൧൪)

രണ്ടു, നാമാകൃതിയാലക്ഷ്യാന്തരഭൂതമാം വിധഭൂപാ
ണാൽ. ആരാത്മാവെന്നതിനായി വിജ്ഞാനമയനെ
ന്നുണ്ടാക്കേണം. പരനാം നിദ്രാമരണാവസ്ഥകളിൽ
ഭേദജ്ഞാത്തതിടലാൽ. മേൽസർവ്വ ബിന്നധിപതിസ
ർവ്വസ്പ്രേശാനെന്നു മുതലായ. ശബ്ദങ്ങളാലുമായതു
പരമേശ്വരനെ നല്ലനിജമായി. ൧൨. ഹരിഃ. ൧൩
മധ്യായത്തിൽ ജ്ഞേയബ്രഹ്മത്തെ പറയുന്ന അദ്ധ്യ
ായശ്രുതിയോജനയെന്ന മൂന്നാംപാദം തീർന്നു.

ഹരിഃ. ചിലശാഖകളുടെ ശബ്ദം മൂലം കാ
യാനുമാനനിർണ്ണിതം. ൨ പ്രകൃതിർജ്ഞേയമിതെന്നാ
കളും ശരീരരഥകല്പനഗ്രാഹണാൽ. ശ്രുതിയവ്യക്ത
പദത്താൽ കാട്ടുന്നരഥംശരീരമെന്നേടം. അവ്യക്ത
ശബ്ദയോഗ്യത സൂക്ഷ്മാവസ്ഥ വഴിപന്നതെന്നരിക
ഈശാധിപതയാലത്വം വത്തമച്ഛാക്രതാപ്ത ശക്തി
കാം. ജ്ഞേയമതായിച്ചൊല്ലും വചനാഭാവത്തിനാ
ലുമ്പ്പയിതു. പറയുന്ന ശബ്ദമസ്സർവ്വമെന്നതൊട്ടുള്ള
മന്ത്രമിതയെന്നാൽ. അല്ലന്നേപച്ഛവ്യമതായ'പ്രാ
ജ്ഞൻ താനാകമൂലമധികാരാൽ. അങ്ങശിജീവച
രതൻപറയേണ്ടതല്ലപ്പിടിക്കു ചോദ്യമതും. കാണ്ടു
കാണതം വിളിമെന്നേടത്തു മഹത്തമാത്മ പരമാം

൧. കാളംകൊണ്ടു അനുമാനമഴിയിായി നിരൂപിക്കപ്പെട്ട. ൨. സാ.
ബ്രഹ്മതീ-പ്രധാനം. ൩. ശരീരം രഥമായിട്ടുകൂട്ടിക്കൊള്ളലാൽ. ഇതു
ആത്മാനം രഥിനം വിശിശരീരം രഥമേതും എന്നുകേൾപ്പിക്കുക

(൧൫)

പോൽ. ൧. ചമസാപ്പിപോൽ വിശേഷാവധാര
ണാഹേതുവില്ലയെന്നതിനാൽ. തേജോബന്ധനാത്മി
കയാം ശൃത്യുക്തപ്രകൃതിയാ നമജാമന്ത്രേ. ചില
ശാഖകൾപരമേശ്വര സംഭൂതയിതെന്നുചൊല്ലിട്ടു
ന്നതിനാൽ. ആകാപ്രധാന മേജതയിതാദിത്തേ. പര
ധുതയൊപ്പമവിരോധം. ൨. സംഖ്യാപസം ക്ര
മാലം പ്രധാനമാവില്ല. പഞ്ചപഞ്ചജനാ? . ഏ
ന്നേകം നാനാതപംപോലധികതപം (തീരേകം) നാ
മിത്തമായിട്ടും. പ്രാണാദികളാം പ്രാണാൻതൻപ്രാ
ണമുതേ' തിവാക്യശേഷത്താൽ. അന്നേസതികാ
ണ്ണാവചോ' ജ്യോതിസ്സാൽ പൂർത്തിതൻനിനവിനോ
ത്ര. (തീ). ൩. സൃഷ്ടികമഭേദം വേദാന്തങ്ങളിലെങ്കി
ലും പരൻവേദൻ. വിയദാദിഷുകാരണമായ് ശരിയാ
യ്ബ്രഹ്മത്തിനായമുണ്ടുമാർ. ഹസോകാമയുത
യിതെന്നവനേയാകഷിച്ചുകൊണ്ടുവരാലും. വേദാ
ന്തങ്ങളെക്കീഴൻ താൽ താല്പര്യമായിട്ടുനേവം. ൪.
നയോവൈബാലാകേ കർത്താവിപ്ലവചക്രയസൃത

ക. ര. അർദ്ധഗോബിലത്വമസ ഉപാധുഭൂതയെന്ന (മന്ത്രത്തിൽ)
സംശയാർത്ഥമായിരിക്കുന്നതിനാൽ. (കീഴ്ത്തുമയം മേൽവിരിവുമുള്ള ച
മസംപോലെ). ൫. തേജോബന്ധൂദാത്മികം. ൬. 'അജാമേകാം' എന്ന
മന്ത്രത്തിൽ. ൭. അജതപം. ൮. മധുതം. ൯. സംഖ്യാഗ്രഹണങ്ങളാലും.
൧. കണ്ണേ-ശ്രുതി, അന്ന (പൂമിവി) ശബ്ദമില്ലാതിരിക്കവെ. -
൨. അവൻ സൃഷ്ടിപ്രാണാസ്സാമിഷ്ടവെന്നാത്മാവിനെ, ൩. കൈകീഴിൽ
കിട്ടുകിയിൽ.

കുറും. എന്നേടത്തുജഗദാചിയാകയാൽ മേമ,
 'വേദമാണ്യം. ബ്രഹ്മതേജോപാപ്തീദാനന്നാരംഭി
 ച കാഞ്ചയാൽ മേലും. തിത്തോതി *ജീവമുപാ
 നോക്ത്വാലല്ലയങ്കിലെന്നിതു മുൻ. ചിലശാഖകളിൽ
 ചോദ്യോത്തരങ്ങളുമു കണ്ടിടുന്നതിനാൽ. ജൈമി
 നിതുസ്താത്മാ ചേരിയ്ക്കിഫലീവ വിചാരമെന്നുതന്നെ
 ഉ. മൈത്രേയീബ്രാഹ്മണമതിലാത്മാ ദൃഷ്ടവുനെന്ന
 തപ്പരണം. അമൃതതപാതൊട്ടൊടു പസംഹാ
 രോക്തചേന്നിടുന്നതിനാൽ. ആത്മാവെയറികിലെ
 ല്ലാമറിഞ്ഞതെന്നീപ്രതിജ്ഞ സിദ്ധിപ്പാൻ. ആത്മാ
 ക്കടെയവിരോധം ശക്തോട്ടാഞ്ഞെന്നിതാശ്ശരഥ്യമു
 നി. ദേഹാദിസമൂഹംവിട്ടൊഴിഞ്ഞുപോം ജീവനീശ
 നോടെക്തം. ചേരു കമുലമദേദോ പക്വമമെന്നതസ്യ
 ലോമിതന്മതാം. ഇപ്പരമാത്മാവിൻ വിജ്ഞാനാത്മാ
 വായിരിപ്പിനാൽ ജീവൻ. ബ്രഹ്മാന്യന 'പ്രഭോരം
 ഭുജാലെന്ന' കാരകൃത്സ്നമതം. ന. ആയാദേശം
 കേരക്കെന്നതിനാൽശ്ര തമാക മശ്രുതം പോലും
 എന്നീപ്രതിജ്ഞയൊതമണ്ണുതളയിനാൽ സൗമ്യ
 മണ്ണയം സാർവ്വം. അറിയപ്പെടുന്ന വെന്നിട്ടാഴ്ത്തമി

൧. കുറും-ജഗത്തെന്നർത്ഥമിരിക്കയാൽ, *ബ്ര-സു ൧-൧-൩൧.
 ൨. ആപ്തീ-പ്രാപ്തി.

രണ്ടിനുള്ള ഹൃദയരോധം. സത്യം നിമിത്തേർ
 പാദാനോദയകാരണവുമാം ജഗത്തിന്നു. സോകാമ
 യതതദൈക്ഷതയിരണ്ടു മദിദ്യുനമോതുവതിനാ
 ലും. സാക്ഷാലിരുവിധവും ശ്രുതിയാകാശാൽജനി
 ലയാപറകയാലും. ബ്രഹ്മോദയകാരണമാ രത്നാവെ
 ഞ്ഞോചമച്ചവെന്നേടം. കർമ്മകർത്തൃതയില പരി
 ണാമാലപ്പോലെയാ രത്നകൃതിയാലും. ബ്രഹ്മമുപാ
 ഷാനവമെന്നായ് ചൊല്ലപ്പെടുമുണ്ഡകംതന്നിൽ. തക
 ര്ത്താരമീശമെന്നടമതിനാലും ചിത്തകാരണഭവമാം.
 ൭- എന്തി പ്രധാന കാരണവാദിനിരൂപരണ യുക്തി
 യാൽ തന്നെ. 'മണ്ണുപാദിമതാനിഷേധം. ചൊല്ലി
 യതാം മൃഗമല്ലഹതിയൊപ്പം'- ൮- ഹരിഃ- ഒന്നു
 മദ്യായത്തിൽ അച്ചുകൊടി. സന്ദിശ്ശ പദമാത്ര സ
 മനപയമെന്ന രംഗംപാദം തീന്നു.

സമനപയച്ച മൊന്നാമദ്ധ്യായം തീർന്നു

൧. അധിഷ്ഠാതാ. ൨. നിമിത്തവും ഉപാദാനവുമാകുന്ന രണ്ടുമാവു.
 കാരണവും ആണു. ൩. (അഭിധ്യാ) അഭിധ്യാനം- ഇഹം, ൪. 'ആ
 രത്നാനം സ്വയമകരുത' എന്ന ശ്രുതിയിൽ, ൫. ആത്മാവികയകപ്രയത്നം.
 കൊണ്ടും, ൬. 'കർത്താമീശംപുരുഷം ബ്രഹ്മ, യോനിം' മണ്ഡകാവ്യോ
 പനിഷത്തി.

൧. വൈശേഷികാഭിമതവണ്യനും, ൨. പ്രധാനമല്ലനിബന്ധ
 ന്വായപ്രകാരം, (പ്രധാനിയെക്കൊല്ലൽ മൂലം യുദ്ധം ജിതപ്രായം എന്ന
 വശംപോലെ),

(25)

(അ. ൨) ഹരിഃ- ഇങ്ങിനെ കപിലസ്തുതി ഭാര്യ
മെന്ന ഭോഷം വരുന്നിതെന്നാകിൽ- ഇല്ലാത്തതു
അസാരിസ്തുതി നുകിടം കേട്ടവനിടത്തതിനാൽ-
കാപിലതന്ത്രോക്തമതാം മഹാഭിശ്രുതിയിലല്ല
ഭിക്ഷുവിൽ- താനും ലഭിയാഞ്ഞാസ്തുവകാരകേട്ട
ഭോഷമായിടം. ൧- ഇക്കാപിലവണ്ഡനയാൽ പ്രേ
ശാന കാരണതസത്തുതാദികളും. ചൊല്ലും പാത
ജ്ഞലയോഗം വണ്ഡിതമെന്നറിഞ്ഞു കൊള്ളേണം-
൨- വിജ്ഞാനംചാ വിജ്ഞാനംചശ്രുതിയാൽ ജഗ
ജ്ജഡതഥിരി- ചിത്തജഗൽക്കാരണമല്ലതീന്നു മുഖ
കീർ വിവക്ഷണതപത്താൽ- അതേജ്ഞിക്ഷിച്ചുത
ത്തോതിയെന്നു തൊട്ടടത്തൊക്കെ- അ തതദിമാനി
ചൊല്ലാൻ ചിജ്ജഡഃഭാവ ഗതികളാൽ മുന്നേ-
ബ്രഹ്മപ്രകൃതികമല്ലാജഗത്ത്വേതന്ന മതാകയാ
ലെന്നും- മൂന്നാക്ഷേപം തെറ്റാം-നകേരാദിച്ചമാങ്ക
ൽ നിന്നെഴുന്നതിനാൽ- ഉല്പത്തിരതിൻമൂന്നും കാ
യ്മസത്തേവ മെങ്കിലില്ലാകും- കായ്മപ്രതിഷേധരി

൩, അവകാര (മില്ലാത്ത) ഹനി, ൪, കപിലനെ മതപ്രവ
ർത്തിനാലുണ്ടാക്കപ്പെട്ട സാഖ്യഗുണത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മഹാഭാ
ഷ, ൫, പ്രധാനം ജഗദ്കാരണമെന്നു തുടങ്ങിയവ, ൬, അതാദിമാ
നിഭേദവരയെ പറയുന്നതാകയാൽ.

൧, അവഞ്ചോധം-അധിക, ൨, ബ്രഹ്മമാകുന്നകാരണത്തോടു
കൂടിയതു, ൩, കേരണവാദി,

(൧൯)

താം കാരണമുള്ളിരിപ്പുകുറിക്കാം. ജേഡകാലം ന ചിത്പ്രകൃതികമാകൽ ലയഃവളയിൽ സ്വയമർത്താൽ. ബ്രഹ്മ ഭൂമിമുതെന്നാമരിനാൽ വേദാന്തമേയ സംബന്ധം. ഏ നിശ്ശങ്കാതൊരാം ലയകാലം വള: കലങ്ങളിവകളുടെ. ധർമ്മത്താൽ ചൊൻ മണ്ണൊട്ടി പ്പെന്തോരു സദാതാമൃതം. സാംഖ്യമതത്തിൽ പോലും ശാഖികുലത്താമൃതാമൃതാമൃതാമൃതാ സാധാരണമാവുകയാൽ പക്ഷപക്ഷതിയെന്നറിഞ്ഞു കൊള്ളേണം. തന്റെതിന്നു നിലയില്ലാഴികയാലും വേദമുട്ടിപ്പിടിക്കാം. എന്നാലും മോക്ഷാഭാവം വന്നെത്തിക്കുമെന്നു ഹേതുവിനാൽ. ആഗമവഴിയോടൊക്കും തർക്കത്താലും ജഗത്തിന്നുബ്രഹ്മം. തന്നെയിരുവിധകാരണമെന്നിതു നന്നായൊച്ചിരിക്കുന്നു. ൩- ഇക്കാരണങ്ങളാൽ മനുഷ്യനാം ശിഷ്ടാളെടുത്തിടാത്തുള്ള. പരമസ്ഥിതിമതം വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്ന കണ്ടുകൊള്ളേണം. ൪- മഹോക്താപത്തിനിമിത്തം വേർപാടിപ്പെട്ടിരിക്കുകയില്ലെന്നുപടി. അലന്തരിഭേദത്തിലുമുപധിമട്ടി കേടോമാപ്പമല്ലെടത്തം. ൫- കായ്പ്രപഞ്ചമകാര

൧. കാരണരൂപമാക്കിട്ടുള്ള നില. ൨. ജഡമാക്കുന്ന കാലം. ൩. ബ്രഹ്മ കാരണകം. ൪. സാമൂഹ്യവള. ൫. കാരണത്തിന്നു വിചരിതമന്തിരിക്കുന്ന ലക്ഷണമൊത്തതാണെന്നു. ൬. സാക്ഷാദഭാഷം. ൭. ശിഷ്ടഗ്രാഹിതാത്തുള്ള. ൮. കാണാഭാവിമതം. ൯. ഭോക്താവിനോട് ഭേദംകൊള്ളുകയാൽ ഭോഗമെത്തിടുന്നതിനാൽ.

ണമാം ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്നു വേർപെട്ടു. വാചാരം ഭൂ
ണശബ്ദാദികളാലും കാരണം ഭൂവിപ്പുചുവേ. കായ്ക്കും
കാണുകയാലും പിന്നെ നാശംകുന്നതിൻ ജനിക്കാമെന്നും
കാരണരൂപമതായ്ക്കാനിരിപ്പിനാൽ പോലുമൊ മനസ്സു
തപം. മേനമസത്താണെന്നും വേദോച്ചാപ്പാലി വണ്ണ
മല്ലെങ്കിൽ. ചേന്ദ്രിപ്പുവാതതയമ്മോടിരിപ്പോതിട്ട
ന്ന വാക്യോച്ചാൽ. യുക്തിയിനാലും സസത്താചിത്തന്ന
മുന്നെന്ന ചേറുവാക്കാലും കായ്ക്കത്തിനാണു വേർപാടി
ല്ലാഴിക രണ്ടുമൊത്തതാകുന്നു. കാരണതന്തുവിൽ നി
ന്നും ചെന്ദ്രാനന്ത്യതകണക്കുഭേദം രാൻ-മേലും പ്രാ
ണാചാനാദികൾ പോലുമിരുന്നതിന്റെ കൊള്ളേ
ണം. സ-പ്രശാരിതതാം നപ്രവേശശ്രുതിചിത്തിന്നാ
യുരയ്ക്കയാലഥവാ-ജീവനുചരാത്മരൂപം തത്ത്വമസി
ശ്രുതി പറ്റത്തിട്ടുന്നപ്പോൾ-ബ്രഹ്മത്തിൻ സ്രഷ്ടൃത
യതുജീവദേവതെന്നു വന്നിട്ടുന്നതിനാൽ-തൻ ഹി
തമാചരിയാഴിക മുതലാം കേടാമിറുന്നമെങ്കിൽ നാ
ഹി. ഹൃദയസ്രുതി മുതലായതു ഭേദം മൂണ്ടിപ്പോ
തിട്ടുന്നതിനാൽ-അറിയും വബ്രഹ്മാധികതാ നീക്ക

ഭ. വാചാരംഭേദം വികാരാനാമഭേദം മൂത്തികേന്ദ്രോപസൃത്യ-എന്നു
ശ്രുതിയിൽ. ഉ. 'അസഭേദമേവേതേ ഭൗതിക-എന്ന മന്ത്രത്തിൽ. ഉ. വ
സ്തുത്തിന്റെ അഭിന്നതം. ഡ. ജീവത്തം. ന. തത്സ്രഷ്ടാതദേവ
സ്രഷ്ടാവിരത്ത് എന്ന തൈ-൪.

ഹ. 'ഭേദമാവാ അററുക്കൂറു' എന്നു തുടങ്ങിയതു-വ. 'ബ്ര
ഹ്മത്തം.

നിന്നു ഹിതമനുഷ്ഠിയാഭോഷം. കല്ലൊരുജാതീ, ര
 ത്തം പാഷാണവുമായിട്ടുനാലോൽ തന്നെ. ജീവപ്രാ
 ജ്ഞപ്പിരിവുകൾ ചേരുന്നതിനാൽ ചപരോക്തഹതി
 യില്ലാ. ൭. സുപ്താത്മാവിൽതന്നെ ഉപസാഹാരം
 രോമാനരമയോഗം. എന്നും ശ്രുതിയാൽ സ്രഷ്ടൃത
 പരനാഭ്യൽ ഭോഷമിപ്പു ചാലിനദേ. പരിണാമലയം
 പോൽ ബഹുശക്ത്യാ കർത്താപരൻ തന്നിച്ചലകിൽ
 മേലും ദേവാദികൾ തേൻ കാരണമെന്നേ പരത്തി
 ൽ വിലയം പോൽ. ൮. ഇന്ദ്രിയ തുമാകെ ബ്രഹ്മ
 ത്തിനും കൊച്ചാത്മനാ വികാരമെഴും. അല്ലേൽ
 നിരവചനശ്രുതി കോപം വരുമാകിലിപ്പയെന്നരിക.
 ഏതെന്നാൽ ശ്രുതിതന്നാൽ ബ്രഹ്മ ചതുഷ്യാത്മാ
 മോതിട്ടുന്നതിനാൽ. ഏകം പാദം കൊച്ചാ ചതു
 പാത്ത ശുദ്ധാത്മതംഹിശബ്ദബലാൽ-സപ്തമാരേ
 യാത്മാവിന കേടന്യേയങ്ങു കണ്ടിട്ടും പോലും. ലോ
 കത്തിലിറുജാലക്കാരൻ നിറല്ലെ പവിചിത്രനോക്കാ
 ലും. ചതുതി പാദിതമാ ഭോഷം പ്രധാനമാദിക്കുമോ

൩. പുച്ഛപക്ഷി പറഞ്ഞ ഭോഷമില്ല. ൪. രഥങ്ങളുമില്ല അശ്വങ്ങളു
 മില്ല. ൫. തങ്ങളുടെ കാരണത്തിങ്കലല്ലാതെ ബ്രഹ്മത്തിൽ ചേരുന്നതു
 പോലെ. ൬. ഒട്ടക ബ്രഹ്മത്തിൽ. ൭. കാതുചെന്നുള്ള രൂപത്തിൽ. ൮. ബ്ര
 ഹ്മനിരവചനമെന്ന പറയുന്ന ശ്രുതിവിരോധം. ൯. ചതുഷ്യാത്മാ- നാ
 ലുപാദമുള്ളതു. ൧൦. കാതുബ്രഹ്മവും പ്രപഞ്ചവും. ൧൧. മൂന്നു പാദം.
 ൧൨. ശ്രുതിബലത്താൽ,

൧. അനേകവിധകഷ്ടയാലും. ൨. ഉക്തമായ,

കുമാരനാഥൻ. താനും ഭാഷാരോപം വേണ്ടസ്ഥ
 ൽ പക്ഷമൊന്നി മുൻവീക്ഷി. ന്. സർവ്വപ്രകാര ശ
 ക്തികളാത്തതു പരദേവതാശ്രുതേവ്വചനാൽ. യ
 സർവ്വജ്ഞൻ സർവ്വവിദ്യോപദായൻ സർവ്വകാമയെന്നാ
 ി. അത്രോത്രമവാക്കെന്നും ശ്രുതിയാല നകരണത
 യാലതല്ലെങ്കിൽ. പ്രത്യുക്തമിദമെന്നുമേലും സശ്ര
 ണോത്സൃജ്ഞാനോത്സൃജ്ഞാനോത്സൃജ്ഞാനോത്സൃജ്ഞാനോ
 മുദ്രോന്നാകേന്ദ്രത്തി നാലജ്ഞൻറയല്ലെങ്കിൽ. വേണ്ടി
 ല്ലലകപ്പടിവിളാക്കെവല്ലെങ്കിൽ. വിളാസസമം. ൧൧.
 ശ്രുതം. നാട്ടുപോൽ പേതനമതു തൻപേതതയുര
 പ്പുചെയ്യും. മേലും വിഷമതനിട്ടുചെയ്തും സമമാ
 ൽറത്തിറത്തില്ല. എന്നായെന്നൊന്നാൽ പ്രാണിക
 ക്കുടെ കർമ്മാനുസൃഷ്ടിയി. നാൽശ്രുതി, ഗീതകളെ
 ണിനെയെഴുതിക്കൊള്ളിച്ചി പരഞ്ഞിടുന്നതിനാൽ.
 സൃഷ്ടിക്കുമുവ കർമ്മം വിവിധിപ്പാഞ്ഞിപ്രകാരമല്ലെങ്കി
 ൽ. നെറിലു നന്നാദിദാവാൽ സംസാരത്തിനിതു
 ചേർച്ചയുള്ളതുതാൻ. ചേർന്നുപിഴയുണ്ടാക്കിയാതാവെ
 ന്നായി വേദവാക്യതുപോൽ അനുമാദിയുമില്ലെന്ന
 തളം കൊണ്ടു നന്നുണ്ടുഗീതയിലും. ൧൨. ഏവം ബ്ര
 ഹ്മം കാരണമാക്കുളളപോൾ പരഞ്ഞവെണ്ണത്താ
 ൽ. വകാരണാധർമ്മമരേഷം ചേരുന്നവയാണെന്ന

൩. അറിയിച്ചതും ൪. ഇളക്കിത്തന്നതുപോലെ, ൫. വൈകാരികം,
 ൬. അനാദിതപകൊണ്ടു, ൭. യഥാപൂർവ്വമകൃഷ്ടയൽ എന്ന ഭിക്ഷി, ൮. മാ
 യാവിശ്വകാരണബ്രഹ്മത്തിൽ സർവ്വജ്ഞതാദി.

ബീയിലും ൧൩. ഹരി: ഹൃദയത്തിൽ വേദാ
ന്തസമനപയവിരോധപരിഹാരമെന്ന നോം പാടം
രീനും.

ഹരി:.. സൈന്യപുജിതവാദോപോൽ സാം
പ്രായോഗവും ചിന്തിക്കുന്നു. ഉണ്ടാകാൻ വരാതിരി
യാലും മോയ് പ്രതി, ജീവകാ നരണതാ. ഇല്ലാ
താപോലെ ജഡത്തിൻ പ്രവൃത്തയോഗ്യതയിനാലു
മായിടം. ചെൽ നീരി പാലാലെന്നാലൊന്നാശ്രി
ച്ചേ പ്രവൃത്തിയവയ്ക്കുമാം. 'സദ്വൃത്തമതിനന്നു
ത്തായില്ലാലായ്യാലുമായിടം. ബ്രഹ്മതരഹേതു
താം' തനിപേക്ഷയതുനിമിത്തമായിടം. ചുല്ലപ
യസ്സായ്ക്കു മരിയതിയായ്ക്കുപോലെ വന്നുകൂടിടം.
പശുവെന്നന്നു സ്ഥലമതുപാലായിരുന്നതിപ്പയെന്നതി
നാൽ. കാപിലയോഗമോഷ്ടമെന്നായതുപോലെ
കൂട്ടുകിൽകൂടെ. അന്മാദാവത്താലും പഞ്ചഗവസ
ന്നായമെന്നോപാൽപിന്ന. ശ്രീകാന്താത്താട്ടു സ
മമെന്നാലും ദോഷമാംനിഷിദ്ധതാൽ. ഏതാവി
മോക്ഷസംസ്ഥമെന്നോടും, ന്.ചേപ്പാൽ സഞ്ചയസ

൧. ശ്രീമൽകാശ്യപുരപാദിതമതമായ സാ ചുറ്റുമുതെ രണ്ടുതെ
ങ്ങുകൂടി ഇവിടെ വിവക്ഷിതങ്ങളെന്നു കണ്ടു കേണിന്നാമുതിവൃത്തിച്ച
കാരമിങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ൨. തകർന്നു. ൩. കാരണതാം.
൪. ക്ഷിരനിരങ്ങളാലിരിക്കുന്നപോലെതിൽ. ൫. ബ്രഹ്മവിട്ടമെന്നി
തൻ കാരണതാം. ൫. അപേക്ഷയില്ലായ്ക്കു. ൭. പരിണാമം. ൮. തോ
തായിട്ടേയും കുറുത്തേറയും കഥപോലെ. ൯. സംബന്ധത്താൽ.

ുൾ പരാണസ്സപഭാവമതുമാറിടാതെ നിഷ്കൃഷ്ടയാൽ.
 സമ്പ്രാദിനിത്യമാമതുകൊണ്ടും പരമാണവാദമൊ
 ക്കില്ല. രൂപാദിയാഞ്ഞിരിപ്പാല ഹനന്തപാനിത്യ
 താദിയാമതുപോൽ. കാണകയാലുപയ പമുളോന്നീ
 ല്ലാത്താനതെങ്കിലും ദോഷം. അതിനാലും ശിഷ്ട
 ന്മാർ കൈക്കൊള്ളാത്തതുകയാലുമിതിൽ. ഏറെ
 യുപേക്ഷാവസ്താൻ തന്നേയോറ്റുതമു മക്ഷയുള്ളവ
 രാൽ. ൩. ഇരുപേതുകൂടേ തെന്തികപരമാണക്ക
 ഛോപ്പുകൊള്ളുകിലും. ബൗദ്ധന്മാ സമുദായാപ്രാ
 പ്തിവരും കൗത്വാദിനിത്യതാവലതഃ. അന്യോന്യ
 മവിദ്വാദികളോ പ്രാപ്തപാനിത്യേ കലന്നാകിൽ. അ
 ല്ലാ, മേന്മേൽ ചട്ടപരമാണുല്പത്തിക്കുതന്നെ പൂർത്താ
 ണം. കാരണമാകുന്നതിനാൽ ചേപ്പോൻ വേണംസപ
 തന്ത്രമായ്ചേരാ. പിന്നത്തൊരാണവാകപ്പൂർത്തകെ
 ടലാലുമില്ല കാരണതാ. ഹേതുവസത്താകുമ്പോൾ
 പ്രൗതിജ്ഞബൗദ്ധന്റെറയറു പോകുന്നു. കേര
 ുളം 'സഹേതുവെന്നാലതേക കാലത്തുവേണമിതമാ
 കാക്ഷണീകതപരച്ചാൽക്കേടാൽ' കലശാദിബലാൽ
 തകർക്കാലത്താൽ. പൃഥ്വീദിനശിച്ഛിടകയെന്ന

൧. അണവല്ലായ്. ൨. മോക്ഷമയുള്ളവരാൽ. ൩. സമുദായ
 ത്തിന്റെ വരായ്. ൪. കത്താവുമതലായതിന്റെ അനിത്യതാദി ബല
 മ്ബാൽ. ൫. ഉണ്ടാകുമ്പ. ൬. 'സപ്പം ക്ഷത്വം സകാരണകം' ക്ഷത്വമെല്ലാം.
 കാരണത്തോടുകൂടിയതു- എന്നതു. ൭. ഹേതുവോത്തതു.

(൨൩)

രണ്ടിനുമയോഗ്യതാവായും. ഇവർ പക്ഷപാതിയോ
രുനാൾ വിമോദം വന്നിടായ്ക്കാൽ കേടാം. ചിര-
കാലമിരിപ്പ്പേൽ ക്ഷണികമിരണ്ടാകിലും വതംഭോ-
ഷം. അതിനാൽ മതമിതബദ്ധം. ചവിണ്ണിലുളളയും
ഭേതോന്നാലാക്കുകയാൽ. താനുമനുഭൂതമാമൊന്നി-
ന്റെ യൗസൃതിദിനാനന്തരത്തിങ്കൽ. കാണുകകൊ-
ണ്ടും ക്ഷണികതവരുകിച്ചിപ്പാഞ്ഞതിന്നു കാണാഞ്ഞു-
നഷ്ടപദാത്ഥം കാര്യം ചൈകിലുദാസിനരായപുരു-
ഷർക്കും. കാര്യങ്ങളെക്കൊണ്ടെന്നതിനാലു മമസം-
ഗതം ഹിംസാശതമതം. ര. വിജ്ഞാനവാദിചൊ-
ല്ലും ബാഹ്യാത്ഥാഭാവമൊത്തിട്ടുന്നില്ല. എന്തെന്നാ-
ൽപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമിമിത്തമായരിക. സ്വപ്നാ-
ദിപോലെ ജാഗ്രദ്വദാത്ഥംതൂന്യതയെങ്കിലൊത്തി-
ടാ. ഇവയുടെ വിലക്ഷണതാം നിമിത്തമായെന്നുക-
ണ്ടുകൊള്ളേണം. ബാഹ്യാത്ഥമില്ലയാത്തതുമിമിത്ത-
മായ്യാസനയ്ക്കുമില്ലെന്നു ആലയവിജ്ഞാനത്തിൻക്ഷ-
ണികതയായും നവാ സന്നാത്രയതാം. സർവ്വപ്രകാ-
രവും വൈ നാരിക പക്ഷത്തിലനുപചര്യതിയെഴും.

൧. വിനാശം-വിചയം. ൨. ആകാശത്തിലും- അസ്തിത്വപ്രതി-
തി. ൩. അബദ്ധം. ൪. ബുദ്ധമതം. ൫. ബാഹ്യാത്ഥമില്ലെന്നുള്ള
ഇ. ൬. ആലയവിജ്ഞാനമെന്നും പ്രവൃത്തിവിജ്ഞാനമെന്നും രണ്ടുണ്ടു.
൭. വാസനാശ്രയതാം.
൮. നാസ്തികമതത്തിൽ അയോഗ്യതവത്.

നേർക്കുതാറു മണൽമാന്തുവാലാമതു നിമിത്തവും
 ത്യാജ്യം. ൫. മരുത്താമ്ബരർചൊല്ലൊക്കാനാദി
 ചനാസ്തിയെന്നുമാരുകാലം. ഒരു ധർമ്മവിചിത്രാ
 ന്നും വിശദ്ധധർമ്മം ഭവിച്ചിടാത്തതിനാൽ. ഇവർ
 കൊള്ളുപടി ജീവൻ ശരീരമെന്നു വന്നിടുന്ന
 രം. ഭോഗാത്തത്തിഹാത്മാവിനു ശരീരം നിറഞ്ഞിരി
 പ്പാകം. ഭോഗമുപേക്ഷിച്ചു നേരം പോലെ ഭവിക്കാ
 സവും വരുന്നതിനാൽ. പേനയില്ലെന്നു ലൊക്കില്ല
 വേദപിതാ നൃസിതിയ ദിവരലാലേ. അന്ത്യവിമോ
 ക്ഷാവസ്ഥയിലൊരു ദേവദാനിയേ നിവർത്തുകയാ
 ൽ. നിത്യതപമാദിമധ്യമപരിഹാസത്തിന്നുമെന്നു വ
 ന്നിടവേ. പൃഥ്വിഹാസമതിശ്ചാത്തല്ലെന്നാകും വി
 ശേഷമതുപോലും. സൈന്യമതാക്കണക്കായ ഹർത്തത
 മിതുദുപേക്ഷമറിയേണം. സ-ഇവരൻ പ്രധാ
 നപുരുഷാധിഷ്ഠാനതയാനിമിത്തമാണെന്നു. മാത്രം
 പാറീടില്ല പ്രാമാണികതാനിമിത്തമായിട്ട്. ഒന്നി
 ഓഴികയാലും പ്രധാനപുരുഷശരകൾ സംബന്ധം.
 മേലുപധിഷ്ഠാനാ ഹരപപത്തിയിനാലും വരുന്നത
 ല്ലിതി. പുരുഷൻ നേത്രാദികളും കരണങ്ങളിനാ

൨. ദിഗംബരന്മാർ, ൩. ചുരുക്കം, ൪. വിവിധം, ൫. അപചയമു
 മേതു, ൬. വികാരാദിവരുന്നതിനാൽ, ൭. വലിപ്പമെല്ലാം, ൮. പ്ര
 ത്തിപുരുഷാധിഷ്ഠാനമായിട്ടുനിമിത്തകാരണമെന്നു.

൯. നാസ്തികമതത്തിൽ അയോഗ്യത വരും, ൧൦. ദിഗംബരന്മാർ,

(൨൯)

രണ്ണാലമൃതസൈതന്യോല്പത്തുസംഭവത്താലും. അ
സംഭവശബ്ദത്തിനു ഗൗരവത്താലും ബ്രഹ്മശബ്ദമതി
നൊപ്പം. അന്നും ബ്രഹ്മോദിയിലെനിശങ്കകള
ബലമേതന്നെ. ഏതേ നാശനം ശൂന്യോദിയാദി
കളാലമിപ്രപഞ്ചത്തിന്. ബ്രഹ്മാഭിന്നതയാലും
പ്രതിഷ്ഠകേടിച്ച ഹൈന്ദവ്യമിത തേജ്. ലോക
ത്തിലെമ്പോഴും ബ്രഹ്മാസൃത്തായിമിതൃയാലു
ള്ള. എപ്പാവികാരജാതവുമാബ്രഹ്മത്തിനു വന്നിട്ടു
നിന്നു. മ- ഗുണാദികാരത്തിന് ജനനം ബ്രഹ്മത്തിൽ
നിന്നു ചൊല്ലാലേ. വിചാരശൂന്യമാം വായുവിന്നാട
യല്ലതീ പാഞ്ഞതായ്ക്കാക്ക. ധ- സത്തിനല്ലത്തിവ
രാതെന്നു കാരണമെന്നിയൊക്കുത്തു. ഉ- അതിനി
ല്ലാജനിഹേതുവിതെന്നല്ലാ വേദവാക്കു കേൾക്ക
ന്നു. ഫ- തേജസ്സു വായുരൂപബ്രഹ്മമതിൽനിന്നു
സാദരിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ ശൂന്യം ചോരണി

൩. ഈശ്വരനും ഭോഗാഭിമതം. ൪. അ(വ)സാനം നമുക്കുവന്ന
ന്നു. ൫. ഒരു കുതി വെണ്ണവരായ അയ്യങ്കാരന്മാർ തുടങ്ങിയ രാ
ജാജാചാതുരതകൾ. ൬. തുണകാരണം (കുറവെന്റ ഭണ്ഡപത്രാ
ഭി). ൭. ചതുർവ്യൂഹമായി നില്ക്കുന്നവർ. ൮. സകല വേദാന്തവി
രോധം ദൂലമായും. ൯. ദുഃഖസാധ്യം (പ്രയാസം). ൧൦. നാരായണ
ബരാത്രവതം.

൧. അവയവമില്ലാത്തതിന്നു.

രിതീത്ഥം' പറഞ്ഞു കാണുകയാൽ. ൨- അപ്പുകൾ
 തേ ഫജോവചരിന്നബ്രഹ്മത്തിന്നു സംഭവിച്ചവയാം
 ൩- അഗ്നേരാച ഇതിശ്രുതി ബലത്തിനാ ലെന്നുകളു
 കൊള്ളേണം. ൪- ആയപ്പകടന്നംചെയ്തെന്നേടം പു
 ത്ഥപിയാകുമെന്നും, കേരം. ൫- അധികാരാൽ രൂപശ്ര
 വണം, ൬- ലഭ്യ 'പുതഥി'യെന്നു തൊട്ടതിനാൽ. ൭-
 അപ്പരനെല്ലാമുണ്ടാക്കുന്നതല്ലാമി ദാവ(തപ്പിംഗാൽ)
 യറിയിപ്പാൽ. മേലും വികാര പശ്ചാലോചനയാൽ
 ൮- സർവ്വ കാൽക്കരന്നാട്ടൻ. ൯- ഇതസൃഷ്ടിരീതിയിന്നും
 നേരേ വിപരീതമായ് ലയത്തിന്റെ- ക്രമമൊക്കവ
 തായ്ക്കുന്നിടകൂടുന്നവെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലും- ൧൦- ആത്
 മകാശങ്ങളടയിട ബുദ്ധി മനസ്സുകൾ മറെയ്ക്കു ജനി
 പെറു- തപ്പിംഗത്താലെന്നാലില്ലാകുമവാക്കതെന്നി
 യ ഘിശേഷാൽ. ൧൧- സ്ഥാവരജംഗമദേഹങ്ങളിൽ
 മുഖ്യം ജനമൃത്യു ശബ്ദങ്ങൾ- ദേഹത്തെക്കൂറ
 ചുറ്റാസാൽ" ജീവനില്പചാരമാത്രമാ മിവകൾ-
 ൧൨- ജീവൻ ജനിപ്പതില്ലാശ്രുതിയിൽ ചൊല്ലായ്ക്കയ

൧. വായുവിഷുക്കുന്നിന്നഗിയെന്നിങ്ങിനെ. ൨. തേക്കോലാവട്ടെ
 ഞെ. ൩. അഗ്നിയിങ്കൽനിന്നു മപ്പു (കൾ) എന്ന ശ്രുതിയാൽ. ൪. പ്ര
 കരണാൽ. ൫. അപ്പുകളിൽനിന്നും പൂഥിവിടെന്നുള്ളങ്ങിയതിനാൽ.
 ൬. എല്ലാകാലുപമുണ്ടാകുന്നവൻ. ൭. വിശേഷമില്ലായ്യാൽ. ൮. ഭൂ
 ത്താൽ.

ലുഥേറിയൻ- നിത്യതപം കൊണ്ടും മേൽ ഹൈന്ദവ
 മഹാനജ് മുഖശ്രുതികളാലും- ൧൧- നിത്യതപജ
 ന്നതപം മുതലായതുകൊണ്ടുതന്നെ ജീവാത്മാ- നി
 ത്തുജ്ഞാനാത്മകന്നെന്നറച്ചു കൊള്ളേണ്ടതായിരിക്ക
 ന്നു- ൧൨- ദേഹം തൃജിഹ്വാനാകാദികളിൽ പോവുക
 തിരിച്ചുവന്നിടുക- ഇവ കൗഷീതകിമുതലാംശ്രുതി
 യിൽ കേൾക്കേനിമിത്ത മനുജീവൻ- ഹൃദയഗാത്ര
 നാഗമനങ്ങളെ തന്നോടുള്ള ചേർച്ചയാലുമാണു അണു
 വല്ലത്തിനെ കേൾക്കുവെത്തന്നുവല്ലോ പരപ്രകരണ
 ത്താൽ- അണുവചനത്താൽ ശ്രുതിയിൽ പതചനാദ
 റം കണക്കുചൊല്ലാൽമേൽ- അണുജീവൻ തെറ്റി
 ല്ലാ ചങ്ങനമൊപ്പം പരപ്പുകളിട്ട- ചങ്ങനമതിൻ
 പ്രദേശസ്ഥിതി വൈഷമ്യമായിവണ്ണമല്ലെന്നാൽ- തെ
 റ്ററില്ലൊരിടംഘടിഹിതശ്രുതിയൽജീവ ഹൃദയംകൊ
 ള്ളുകയാൽ- ചൈതന്യ ഗുണത്താലോജീവൻ ദേഹം
 നിറഞ്ഞിരിപ്പാകാം- ഹൃദയകേദീപസ്ഥിതിയുംപ്രകാ
 ശവും പോലെകണ്ടുകൊള്ളേണം- വേർപാടു ഗന്ധ
 മൊപ്പാമതുപോൽ കാട്ടിടുക മൂലമായ് വേദം- വേറി
 ടുപദേശാൽ 'ദ്രാസ്യപണ്ണ' മുതലായിടുന്ന മന്ത്ര

൧. ശ്രുതിയിൽസവാഹുഷയെന്നാണു. ('സൈഷദാരേഖി' എന്നു
 സി. കൊമുലിപ്രകാരം പുറത്തും ചേർത്തു). ൨. വരുന്ന. ൩. വാലാ
 ഗുരതഭാഗസ്വ ശതധാകളിതസ്വ എന്നുള്ളതിക. ൪. വർണ്ണം.

൧. കേരളത്തിന്നു ദൂരംവെളിച്ചം കാണിക്കുന്നതുപോലെ, എന്നു

ത്തിൽ- ഇശ്ശങ്കകുറുത്തൊന്നുതാടി ഘനമിന്ദ്രിയ ജ്ഞാനസാരത്താൽ. അങ്ങ പരിമാണച്ചൊല്ലാമുപാധി ഇണസാരതാ ഘനനോണം- ആത്മതപമുള്ള നാളിതിനിരിപ്പിനാൽ ഭോഷമിപ്പ ശാസ്ത്രത്താൽ. ചപ്പംസ്കാദിപോലെയുള്ളത്തരങ്ങു സുപ്രകൃതിയോശമായുണർച്ചിൽ- കൊള്ളായ്ക്കിലേവമെല്ലാനേരത്തും- വസ്തുവ ബ്രഹ്മവസ്തുവകളാം- അല്ലെങ്കിൽ വേറു നിയമം കൊറുക ന്യമനംപോല ഭാനഭാനങ്ങൾ. ൧൩- കത്താവ ജീവനാകും യജേതാ മുതലായതിൻ പ്രമാണതയാൽ- മേലുതെല്ലിയയിൽ ജീവന്റെ ഹവിഹാരോപദേശമതിനാലും- കരണോപാദാനത്താൽപോലും പ്രാണങ്ങളെ ഗ്രഹിച്ചെന്നായ്- ക്രിയയിൽ കർത്തൃതപച്ചാൽ നിമിത്തവും ജീവനാണു കർത്താവ്- അല്ലെന്നാൽ കർത്തൃത നിദ്ദേശിക്കുന്നതിന്നു വൈചരീത്രമെഴും- ഇപ്പോനിഷ്ടങ്ങളെ നിയമാഭാവം ഇങ്ങനെ മൊപ്പമോക്കേണം- ശക്തി വിപരീതഭാവം വായ്ക്കു

ഭാവം. ൨. അന്തരുന്ന വിശിഷ്ടതപാൽ. ൩. അജനം- ഈശ്വരൻ
 ൪. വീട്ടാദി ബാല്യത്തിലുള്ളതുതന്നെ യൗവനത്തിൽ ചെളിപ്പെട്ടപോലെ.
 ൫. ലാഭാലാഭങ്ങൾ. ൬. മനസ്സു എങ്ങിനെയോ അതുപോലെ അഭാവവും ഭാവവും- ഭാനം- പ്രതീതി- ഭോനൽ. ൭. യജിക്കണം എന്നു തുടങ്ങിയതിൽ. ൮. വിഹാരം- സഞ്ചാരം.

൯. കർത്തൃതപത്തെ അറിയിക്കുന്നതിന്നു വിപരീതഭാവം വരും.

ന്നതിനാലുമല്ല കേന്ദ്രീയീ. ജീവന സമാധി കർത്ത
 തപോലുംപോം നന്മതെത്തിനിതുപോരാ- ൧൪- വാ
 ചിമുതലായതോടേ തച്ചൻ കർത്താവ തററ കർത്താ
 പോൽ. ജീവനിരുരൂപനാകും കരണാദികളൊത്ത
 തേ വെടിഞ്ഞമ മേൽ- ൧൫- ഇവനേയ സാധുക
 മ്മം ചെയ്തുവനെക്കീഴയക്കുമെന്നാകും. ശ്രതിയാലീ
 ശ്യാപേക്ഷ)കെന്നും കർത്തൃത്വം ജീവനെന്നു വരവോ
 ക്കും. ഈശ്വരനാദിജീവന്മാരിൽതൊട്ട ചമയ്ക്കലാ
 ദിയുടയവനാം. എവിഹിതാനിഷിദ്ധതിയ പഴുതാകാ
 യെന്നാദിയിന്റെറസിദ്ധിക്കായ്- ൧൬. ജീവൻ പബ്ര
 ഫമാംശവിധൻ പസോണേ പച്ഛവ്യനിതിതൊട്ടു ചൊല്ല
 കയാൽ. പദാശകിതവാദിയെല്ലാം സന്തെന്നസ്ത്വി
 ധമൊട്ടു ശാഖച്ചൊൽ. പരമാംശമാണജീവൻ ബ്ര
 ഹ്മ ചതുഷ്പാത്വം മന്ത്രവണ്ണാലും. മേലും ബ്രഹ്മാംശ
 ത്വം ഭഗവൽഗീതയിൽ നിന്നച്ചിടുന്നപ്പോൽ. ജീവ
 ന്പോൽ പരമാത്മാവല്ലാകുപ്യാ തെപാദിസദൃശന

൨. ബുദ്ധികർത്തൃയല്ല. ൩. വേറൊന്നിന്ദ്ര. ൪. ഇന്ദ്രിയങ്ങളോടൊത്ത
 കർത്താവും അവയോടുകൂടാതെ അകർത്താവും. ൫. ഇവൻതന്നെ. ൬. വി
 ധിച്ചതും നിഷേധിച്ചതും ആയക്രിയാ.

൧. സാക്ഷാലംശമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു അംശനെന്നു വോചത്തവനെ
 ന്നു സാരം. ൨. ആത്മാ (അവന) നേപച്ഛവ്യനെന്നു തൊട്ടു. ൩. ബ്ര
 ഹ്മപദാശാബ്രഹ്മാസാബ്രഹ്മവേദമേകിതവും എന്നതിൽ. ൪. മരമവും
 ദൃശ്യജീവമേകെ എന്നതിൽ. ൫. സൂക്ഷ്മകാശാദിപോലത്തേവൻ. ൬. ജ്ഞാ

റി. ഭഗവദ്ഗോസമുഖനാർഹമെന്നുവിചിത്രത്തിന്നു
 രിപ്പവരാം. ദേഹത്തോടേകതാം ചേന്നിടലാൽ വി
 ഡിനിഷേധമെഴുക്കുന്നു. ആത്മാവിനു സൂര്യാദിജ്യോതി
 സ്സെന്നതു കണക്കു കാണേണം. * അവിഭുതപാൽ സു
 വടുഃഖാദികളുടെ സാങ്കല്യമില്ലാത്തതുവന്നു. പരമനെ
 യാഭാസൻ താൻ ജീവൻ ജലസൂര്യകാദി തുല്യതയാ
 ൽ. ബഹുമാന്യമാക്കുക മനുസംഭയാഗം തുല്യമായി
 രിക്കുമ്പോൾ. അന്യമതേജിവന്മാരുടെ വിഭുതയിനാ
 ലദൃഷ്ടനിയമമെഴാ. ഇഹാദിപ്രായാദികളിൽ കൂടെ
 യിവണ്ണമവ്യവസ്ഥവരും. ഇതു ദേഹാവഹരദാഖെ
 ന്നാലതി പൂർവ്വവിഷയമായിപ്പോ. എ. ഹരിഃ.

രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിൽ പഞ്ചമഹാഭൂതജീവശ്രു
 തി വിരോധപരിഹാരമെന്ന മൂന്നാം പാദം വീണ്ടു.

ഹരിഃ- ഈയാത്മാവിനെല്ലാലോകങ്ങളുമെന്നു
 രചിപ്പോലെ. ഉണ്ടായിപ്രാണന്മാർ ജനശ്രുതി
 ഗൌണിയല്ലതൊക്കോത്തു - അപ്പഞ്ച മഹാഭൂതങ്ങ
 ൈ മുൻ 'ജായത' ഇതിശ്രുതം വാഗ്ദം ഉപചരിത
 മല്ലയാത്തതുപോലേ പ്രാണങ്ങളിൽ ഗണിച്ചിടുക-
 വാക്തേജോമയിയെന്നും ശ്രുതിയാൽ വാഗിന്ദ്രിയ

തിവാചകം- ജീവന്മാരെന്നുസാരം. * വിഭുവല്ലാത്തതുകൊണ്ടു പരസ്സ
 മ സുഖദുഃഖാദികളല്ലാത്തതു.

എ. ഉൾപ്പെടുകയാൽ (അന്യവിഷയം).

ഇ. ഗോണം.

പ്രമതിനടയ- ഹതേജോജന്യതപച്ചൊൽ നിമിത്ത
 വം ബ്രഹ്മജ്ഞാൻ പ്രാപ്തം -മ- സപ്ത
 പ്രാപ്തമേതീനാദാകന്നേ വേദ പ്രാപ്തത്തിൽ-
 ഇന്ദ്രിയമേഴിവാൽ മേൽ രശ്മിഷ്ണാഃ സപ്തവൈ
 ശ്രുതി ചൊല്ലാൽ- എന്നാലിതേവമല്ലാ കൈ കാൽ
 മദ ശ്ലോകമൊത്ത പതിനൊന്നായ്- വാക്കോടന്തഃ
 കരണം ചേർത്താട്ടും ചൊന്നതീനാമാധിക്യാൽ- ൨-
 സൂക്ഷ്മ തപശ്ശിന്നാദി തക്ഷണമരിച്ചൊ
 ള്ള കാണാത്ത- മുഖപ്രാണൻ താനും മറവ പോ
 ട് ബ്രഹ്മജ്ഞാനനെനരിക- ൩- ൪- മുഖപ്രാണ
 ന്. സ്വായത്രിയകളിൽ രണ്ടു പേരെയുപദേശാൽ-
 പ്രാണൻ താൻ ബ്രഹ്മത്തിൻ നാലാം (കാൽ) പ
 ദായുവൽ സതാതീതി- ചക്ഷുസ്സാദികളൊപ്പം.
 പ്രാണൻ സപാതന്ത്രമെന്നിയുപകരണം- ജീവ
 നവയോടൊന്നിച്ചുള്ള പദേശം നിമിത്തമായിട്ട്.
 വിഷയാഭാവമതാം കേടില്ലാപ്രാണനെ ഹിന്ദ്രിയ
 തപത്താൽ- ഞാൻ തന്നെപ്പഞ്ചവിധം വിഭജിച്ചു
 ന്നാദിവേദവാക്കുതുപോൽ- അന്തഃകരണം നാലായ്

൨. തേജസ്വികൻ നിന്നുണ്ടായതെന്നുള്ള. ൩. ബ്രഹ്മത്തിങ്കന്നു ജനി
 ച്ചവ. ൪. തലയിലുള്ളവ. ൫. മേൽ. ൬. സപ്തശ്ലോകമുള്ളവ. ൭. ഇ
 ന്ദ്രിയങ്ങൾ. ൮. ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്നുണ്ടായവൻ. ൯. വായുവും ക്രിയ
 യും. ൧൦. സപാതന്ത്രമില്ലാതെ- (ഉപകരണം മാത്രം)

൧. പ്രാണസംവാദം മുതലായ സ്ഥലത്തു (ശ്രുതിയിൽ) ൨. കര

(൩൩)

ചൊല്ലപ്പെട്ടവതു കണ്ടുക കാണേണം. പ്രാണാ പാ
നവ്യാനോ ദാനസ മാനാ പ്രവൃത്തിയായ് പ്രാണ
ൻ. ൭. അന്യപ്രാണൻ പോലേ സൗര രക്ഷപരി
ഷേദവാനറിഞ്ഞിട്ടക- മുഖപ്രാണൻ, വിളവധിയിലെ
വികനാധ്യാത്മികൻ പരിമിതൻ- ൩- വാഗാദിയ
ഗ്നി മുതലാമഭിമാനിനിദേവതയ്ക്കിരിപ്പമോ- വാ
ക്കായഗ്നി, മുഖം കരയേറിയിതെന്നാദിയ സ്തറത്തിട
ലാൽ. ശ്രുതിശബ്ദബലാൽ ജീവൻ മുഖമായ രക്ഷാ
ഭിമാനി സംവയം. ഇവനേ ഭോക്തൃത്വത്താൽ
നിത്യതയഭിമാനി ദേവതയ്ക്കാകാ. ൭- ശ്രേഷ്ഠപ്രാണ
മൊഴിച്ചിപ്പൊല്ലുന്നവ യിന്ദ്രിയങ്ങൾ വേദോക്ത്വാ-
അപ്പടിയവർ വാക്കൊടു ചൊന്നെന്നു തുടർന്നുള്ള ഭേ
ദവചനാച്ച- വാഗാദിയുറങ്ങിപ്പോയൊരു മുഖപ്രാ
ണനുണ്ടെന്നെന്നായ്- മുഖ്യൻപോലിതരപ്രാണ
ങ്ങൾക്കു വിലക്കുണതമായ് ഭേദം- ൮. ഹൃദയം
നാ മന്ത്രപ്രാകരണം രുദ്രേവമതെക്ഷത ശ്രുതി
യാൽ. മാംസാദിദൃമിജം, തേജോംബുക്കൾ കായ്
മോക്, രശ്മ്യവഴി. ഭൂമിജമാംസാദികളുടെ യാധി
ക്ത്വാലാകെയപ്പറച്ചിലറി. വീണ്ടും തദാദിമൊല്ല

ണം (ഇന്ദ്രിയം) അല്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു, ൩, സൂക്ഷ്മത, ൪. ഇന്ദ്രിയ
ങ്ങൾക്കും അവയുടെ അഭിമാനി ദേവതകൾക്കും. വാഗാദീന്ദ്രിയം നഭി
യാകുമ്പോൾ

൧. ഇംശപരസ തന്നെ, ൨. നമരൂപവ്യവസ്ഥാപനം, ൩. സേ
യം ദേവതൈശ്ച (ഇതു ദേവതയിൽനിന്നു), ൪. ശ്രുതിപ്രമാണവഴിക്കു്.

ശ്യായസമാപ്തി മംഗലം കാണു. ന്- ഹരിഃ ഓ-
ഇതി നീലകണ്ഠീയബ്രഹ്മമീമാംസാഭാഷാപുത്തിയിൽ
അവിരോധാഖ്യം രണ്ടമദ്ധ്യായം തീർന്നു.

ഹരിഃ- ലോകാ (ദോ) ന്തരമടയുന്വോരം ജീ
വന ദ്രേഷ്ടാവ്യക്തസൂക്ഷ്മ (അർത്ഥം) നഗരൈഃ..
ഘോഷിതനായ് പോകുന്നു പ്ര ഘ്നേതരഭംഗ
ത്തിനാൽ ശ്രുതിയിൽ. ന്നഞ്ചാം യോഷാഗ്നിയില
പ്ലവകം ഗർഭമാം സമാക്ഷമേനേടം- ഹേതേജോബ
ന്നാത്മകതാ മൂലം ചേരിപ്പയാകിലപ് ശബ്ദം- ഞ്ഞറി
ല്ലാ, ഭൂഃസ്വപാദിപ്രവഹാരന്ത്യായമദു ദേഹത്തേൽ-
ഘോഷസ്വാഹ്വ്യം കാണുകകൊണ്ടു മൂ ഘപലക്ഷ
ണാത്മമായ്ക്കാണു. പ്രോണൻ, പോമാത്മാവത്തുട
രുണന്നം" ശ്രുതി പ്രമാണാലും പ്രാണശ്രായമാം
ഘൃതാന്തരമാത്തപ്പിൻറെ പോക്കു കിട്ടുന്നു- അ
ഗ്നിയെക്കൊണ്ടു വാക്കുന്നാദിശ്രുതിയാ ലിവണ്ണമല്ലേ
ൽ ഹ- ന്നശ്വധാരദേവതാഗതിയുപചാരാലു രപ
കൃതിക്കുറച്ചിൽ വഴി. പ്രഥമാഗ്നിയിലപ്ശ്രവണാഭാ

൫. അദ്വൈതം പറയുന്നു. ന്. കൂട്ടത്താൽ (സമൂഹത്താൽ). ൭. ച
രപ്പെട്ടവൻ. ൮. ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ കാണുകയാൽ. ന്. അഞ്ചാമത്തേ
യോഷിദൂപമായിരിക്കുന്ന അഗ്നിയിൽ ഹ. തേജോഘൃപിച്ഛാത്മ
താം. ഹ. ഏറിയകൂറു ന്യായമെന്നു പോലെ. ഹ. അപ്പിൻറെ ആ
ധിക്യം. ഹ. അടയാളപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി.

൧. ഇതരഭൂതം. ൨. ഇങ്ങിനെയല്ല. ൩. അധിഷ്ഠാദേവതയിങ്ക
ലുണ്ടാകും (പ്രയാ) ഗമനം. ൪. ഉപകാരക്കുറവു വഴിയാണീ.

വാചല്ലേവമെങ്കിൽ ദോഷം നേ- ആയപ്പുകളേ ല്
ക്ഷണയാൽ ശ്ര നദ്ധാവാക്യാച്ചി ലൊക്കുകയാൽ-
ശ്രുതിയിൽ ജീവൻ കേരകാശികയാൽ ഹൃ ഹൃവ
സ്തു ഹൃഗമനമൊക്കിലേൽ- തെറ്റിപ്പി രാപുഷ്ഠ
ദികാരിണാം സംസ്കൃതിപ്ര (തീതിയിനാൽ) മാണ
ത്താൽ. തദ്ദേവാനാമനമിതെന്നും ശ്രുതിദൃശ്യഭാ
വമാത്രത്താൽ- ദേവാനത്വമനാത്മതയാൽ ഗെന
ണം കർമ്മകരകൃത്യപോലെ- വേദം കാണിക്കേതു
“യോന്ത്യാം, നസവേദ പശു” വിതെന്നായി. മ-
സ്വപ്തോദ്ദേശമതായ്ചെയ്തു ചുണ്ണനാശം വരുമ്പോ
ഴവിടന്ന്- ഹൃദയേതരസഞ്ചിതമൊത്തിട്ടു വരും
പോകലിന്നു നേ ഹർമ്മറിവായ്- പ്രത്യക്ഷശ്രുതിയാ
ലും ക്ഷീണോപുണ്യേതി ഗീതയാലുമിതാം- തദ്ദൃഹഹേ
ത്വാദിയിനാലാചാരാലാ ഹൃഗരിർന്ന വാസനയാൽ
(സഞ്ചിതത്വ)- ഏന്നാകിലല്ല കാണുക ഹൃചരണ
ശ്രുതിയനുരയോ പലക്ഷണമാം- അതുകൊണ്ടു ദോ
ഷമില്ലെന്നും കാർഷ്ണാജിനിമുനിക്കുപ്രായം- ലക്ഷ
ണയാ സഞ്ചിതമൊപ്പക്കൊരുകിൽ “ശ്രോതൃത്വമാ

൧. ഇദ്യ. ൩. ശ്രദ്ധാശബ്ദത്താലുള പയയ്ക്. ൨. ഹോമിച്. ൩. ചോക്.
൪. യാഗംഭാനം വാപീകൃപം മതലായതു ചെയ്യുന്നവക്. ൫. സ്വപ്താദേ
ഹണം. ൬. അനുഭവിയുതൊഴിച്ചു. ൭. നേരേ വിപരീതമായിട്ട്
൮. ആഗമനം. ൯. ചരണശ്രുതിയനുരയയ്ക്കെ അറിയിക്കുന്നത
കൊണ്ടു.

(൩൯)

യ്ക്ക് ചരണാത്മം. ഹീലം വിദ്വാ" നന്മക്കും വരുമെ
ന്നാലതില്ല കമ്മത്തിൻ. ആചാരാപേക്ഷതപാൽ അ
ദ്രഹിതം ഹോധിയനെ വേദ ഇതി. ബാദരിചരണ
പദത്താൽ ദൃഷ്ടത സൂക്തങ്ങൾ തന്നെയാക്കുന്നു.
[സാക്ഷാൽ സിദ്ധാന്തമിതേ പക്ഷമറിഞ്ഞിട്ടുക വേ
ണ്ടതാകുന്നു.] ൨- ഇപിടേന ചത്തുപോവോരൊക്കെ
ച്ചുറ്റനെയടഞ്ഞിട്ടെന്നൊയ്- യേപോൽ തന്നെ
യെന്നിപ്പോദികാരികൾക്കും ശ്രവിപ്പ ഗതിയെന്നാ
ൽ. അല്ലേപായമ ലോകത്തിൽ ദുഃഖപ്പെട്ടു പോക്കവ
രവാകും. ദുഷ്ടർക്കു ഗതിശ്രവണത്താൽ ന രചി
കേതസേയമോക്കിയതിൽ. സൂതികാരന്മാർ ദുഷ്ടതി
കൾക്കായ്ക്കൊരുകൾ ചരഞ്ഞു കാണുന്നു. മേലും മേൽവ
മുചമായിവർ ചൊല്ലുന്നുണ്ടു സാധനരകങ്ങൾ. അ
ങ്ങല്ലാമേയമനയെല്ലാക്കുതയാൽ വിരോധമുണ്ടാ
കാ. വിദ്യാകമ്മങ്ങളെ ഗതി ചേന്ദ്രനിലാരംഭത്തോ ന
നചാന്നേഷാം. ചാക ജനിക്കയടിയിലെയെന്നും മൂ
ന്നാം വഴിക്കു ദുഷ്ടർക്ക്- അപ്പടി കാണുകയാലില്ലാത്ത
തിസംഖ്യയ്ക്കു റിയമ മമെന്നി, വരും- ലോകേസ്മരി

൧. ആചാരഹീനനെ. ൨. വേദം ശോധിക്കയില്ലയെന്നതിനാ
ൽ. ൩. പാപികൾക്കും. ൪. കരോപനിഷത്തിൽ. ൫. ചന്ദ്രകലാരംഭിച്ചി
രിക്കയാൽ. ൬. അന്നുരായ പാപികൾക്കിപ്പ. ൭. ഇല്ലാത്തതും വരും.

ഈ യാത്രയും യോന്യാഹരിയെന്നിയേ രാ ഷരീരാപ്തി
ദ്രോണാദികൾ ഭൂജ്ജത്തിന്നാഹരി വേണ്ട രുതന്നനി
യമമരി- സേപദജമതിന്ന മൂന്നാമുദ്യജപദത്തിന്നാ
ഖേ സംഗ്രഹണം- ഭൂമുദകോദ്യേദമതായുണ്ടാകുന്ന
തു നിമിത്തമരിയേണം. -ന- ചന്ദ്രകൽ നിന്ന വീ
ഴുന്നവരാകാ പരാദിസാമ്യമെത്തുന്നു. ഇതു യോജി
പ്പുള്ളോന്നായ്ക്കുന്നതു നിമിത്തമായിട്ട് -ര- അ
ല്പം വ്യോമാദികളിൽ സംബന്ധിച്ചിട്ടു മഴയൊടെ
ത്തുന്നു. ദുർന്നിഷ്ഠപ്രപതനമന്ത്രാൽ ധാന്യേതാമസ
മതാം വാശേഷമെഴും. -ഉ- അഭിമാനീജീവർവാഴും
ബ്രിഹാദിയിൽവീണിടുന്നവർക്കുണ്ടാം- മുൻപോൽസം
(ശ്ലേഷം) ബന്ധംതാൻ പ്രോചംയാഗാദിയുള്ളഹേ
തുവിനാൽ- സ്ഥാപരജനഹലം വരുമെന്നാലിപ്പാത്ര
രതിപ്രമാണത്താൽ- പിന്നെപ്പോന്നൊട്ടുണ്ടാം- ക
ർമ്മിക്കുന്നപ്രവേശസംബന്ധം- ശുക്രിവഴിയോനിചേ
പ്പാൽ യോ പക്ഷിതകകക്ഷരശരീരസംഭവമാം- ധാ
ന്യവഴിചേന്നഗ (ഭം) ഭേ സേപ്യമമാസത്തിലേറിട്ടും

വ. ശരീരാപ്തി. ര. അതുകൊണ്ടു നിയമമില്ലയെന്നറിക.

പ. ഭൂമുദകങ്ങളെ ഭേദിച്ചു. ര. ആകാശാദി സാമ്യം (സോ
കല്പ്യം) പ്രാപിക്കുന്നു. ന. വിഹിതമാകുകൊണ്ടും. ര. സ്ത്രീയുടെ വയ
ളരിൽ. ഉ. ഇതു തത്ത്വസാരമായണാഭിപ്രായപ്രകാരമാണ്.

മുദ്ര- ഭൂമുദഹാപാദാനഭൂതാഹി വ്യോമാദിപ്പോരത്തോളവും- പൂർ

ജീവൻ- സ- ഹരിഃ- മൂന്നാമധ്യായത്തിൽ ജീവന്റെ (ഗത്യാഗതി) പോക്കവരവായി വൈരാഗ്യനിരൂപണമെന്ന ൧-ാം പാദം തീർന്നു.

ഹരിഃ- ജാഗ്രത്സുഷുപ്തസന്ധിക്കണ്ടാം സ്വപ്ന പ്രപഞ്ചം സകലമുത് - പരമാത്മം - 'മേൽ രഥ രഥ യോഗങ്ങളെ വഴിച്ചമപ്പിതെന്നുകുതി'- കാമം കാമം നിമ്ബിപ്പവനായുരുഷൻ ചരിപ്പിതെന്നാകും- ചില ശാഖകളി സ്ഥാനേനിമ്മാതാ ജീവനെന്നുകാണുന്നു- പുത്രാദികാമമങ്ങളുളവ കേന്ദ്രമായിത്തന്നെയിന തയാൽ'- 'ഇഹലോകത്തെറാമിത്യാതാൻ സ്വപ്നപ്രപഞ്ചമെന്തെന്നാൽ- നദിക്കാലനിമിത്ത ഭവാ ബാധങ്ങൾ തുടങ്ങിയുള്ളതായിട്ടും- എല്ലാവിധസത്യ പദാർത്ഥങ്ങളെ ധർമ്മത്തൊടിങ്ങുകാണാഞ്ഞു'- മിശ്രത്വ്യാസ്വപ്നംഭാവീഷ്ടാനിഷ്ടം മൂണ്ടിടുന്നതാകുന്നു- എന്നോതുന്ന സ്വപ്നാധ്യായജ്ഞർ മേദഃപ്രമാണത്താൽ- ദേഹാന്തഃകരണൈക്യാധ്യാ സാധാനന്ദമാദിജീവനും- ഭട്ടിവാധതിനാൽ ബന്ധഭ്രമങ്ങളിവനാം പരന്റെഭാവനയാൽ- ആവൃതിനാരത്തി

പുഴ ആപഹമാജീവസ്വവിശ്വാസിസപുരേ'.

ഈ സൂക്തി, ൨, കർത്താവിന്റെ ഇഹലോകധർമ്മം എന്നുള്ളതിന്നു ക്. ന. ദിക്, കാലം, കാരണം, ഉത്ഭവം, നാരം മുതലായിട്ടുള്ള, ൪, സ്വപ്നം, മിശ്രത്വം വരാൻപോകുന്ന ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെ കാണിപ്പെന്നതും

ജൽ ജ്ഞാനാനന്ദാദിവിബുദ്ധോദിപ്പു- ദേഹത്തെക്കു
 ചേപ്പാലോജ്ഞാ നന്നെശ്ചയ്യാദിമറവു വായ്ക്കുന്നു-
 ൧- സ്വപ്നമറവായ സുഷുപ്തിനാഡിയിലാം ഏദിപ
 രജൽ മേലിതുപോൽ- ജീവനന്തർഹൃദയേ, ഹൃദി
 തതീത്യാദിയാശ്രതിച്ചൊപ്പാൽ- നപ്രാജ്ഞാത്മാവി
 ക്കെന്നും ജീവനതിനുലമാമുണച്ചു തദാ- അവന
 പോരും പ്രതിബോധിക്കുന്നെന്നരിനാൽ, നിവൃ
 ത്തിയറിയാത്തതാ- ൨- ചെത്തു തീർക്കുകയോക്കുക
 ഹവേദിച്ചാൽ നചിധിവിവരയാലൊക്കെ- ജീവൻ
 തലനാൾ കത്രങ്ങിയവൻ താനുണങ്ങുന്നവെന്നു ക
 ണ്ടിട്ടുക- ൩- സ്വപ്നസുഷുപ്തികളുടെയിട (നടു)
 ബോധംകെട്ടവൻ പാതി വിലയം താൻ- അതിനാ
 ല് പരിശേഷത്താൽ വേറെരവനായിതരിഞ്ഞുകൊ
 ള്ളേണം- ൪- സവിശേഷ നിർദ്ദിശേഷതപങ്ങളി
 ണ്ടുംസ്വതേപരനില്ല-പ്രത്യാശ്ചൈവപ്രാപ്തിയാൽപോ
 ലുമില്ല, സർവ്വത്രദേഹാനുഭവനാൽ- ബ്രഹ്മചതുഷ്ടാ

ആകുന്നു. ൫. ആവർണം നശിക്കുമ്പോൾ, ൩. ജ്ഞാനൈശ്വര്യോദികളെ
 തോറം (പ്രതീതി) ഇല്ലായ്ക. ൭. സുഷുപ്തി. ൮. 'പ്രതീതിശേഷത-പ്രതീ
 തതപ്രത്യയസ്വരൂപവിശേഷത- എന്നുള്ളതിൽ.' (പ്രതീതദാഹ്യനാഡീ
 വിശേഷത്തിലും അവിടനിന്നും സദാസ്തവിലും ശയിക്കുന്നു.) ൯. പ്രാ
 ജ്ഞൻ ഇവിടെ പരമാത്മാവാകുന്നു.

തലനാൾ ചെത്തുവെച്ചത്, ൨. 'തജഹവ്യശ്ചോവാസിഹൈവ' എ
 ന്നുള്ളത്, ൩. 'ബ്രഹ്മതീരജ്ഞാനസ്വപ്തകാമോയജ്ഞ' എന്നത്, ൪.

ൽ ഷോഡശകലമിതിദോചിവണ്ണമല്ലേൽന- ഓരോ
വുചാധി ദേവത്തിൽ താല്പര്യം വചസ്സിനല്ലാത്തത്-
മേലുമേലേത്തച്ചില ശാഖകൾ, ദേവം പഴിച്ചു പ
റയുന്നു- ബ്രഹ്മം നിശ്ശബ്ദമേകുലധിയിലുള്ളവേ
ദേവിഷ്ഠയങ്ങാകെ- സൂര്യപ്രകാശിച്ചപ്പോൾ തൊ
ട്ടരിൻ പേപ്പിനാലതുപ്പോലാം- എന്നോണം ബ്ര
ഹ്മാകാരമൊഴുപ്പുചാസ്തിയിൽ ഫലാൽ ചേതം-വേ
ദം രസഘനയെന്നായ് നിശ്ശബ്ദചൈതന്യമാത്ര
മോതുന്നു- ശ്രുതിനേതിയെന്നു നീത്രപര കാട്ടുന്നി
ന്നു ഹീതയതും- അതിനാൽ താൻ ജലസൂര്യപ്ര
തിബിംബാദ്യപരമയൊരുമിട്ടുന്നരിക- ന്നാംബുപ്പടി
കൊള്ളാഴികയാലിതു തെറ്റൊന്നശങ്കയേ തെറ്റാം-
സൂര്യപ്രതിബിംബം ജലവൃദ്ധിയിൽ വലിക്കു കുറക
പേ കുറക- നീലമിതുപോലെ യാതമാദോഹിയിലു പാ
ധിയുറപ്പെടുന്നതിനാൽ- ഏതാധികമാം ധർമ്മം
മജിച്ചിടും പോലെ കണ്ടിടുന്നേവം- രണ്ടും ചേരുന്നവ
യാകയാലുമപ്പോലെ പദാന്താലം-ടി-ആരംഭിച്ചി

ഉറങ്ങിയവൻ. ൫. വേദത്തിന്നു താല്പര്യനിഷ്ഠ നിശ്ശബ്ദവസ്തുവിൽക്കൊ
ണ്ടു. ൬. ആദിത്യാദികളുടെ പ്രകാശം മുതലായതു. ൭. ഫലംബാകാം.
൮. 'കൃഷ്ണപ്രജ്ഞാനമിതി' എന്നതിൽ. (രസോവൈസം) എന്നും (പ്ര
ജ്ഞാനംബ്രഹ്മ) എന്നും ഉള്ളതിനാൽ അർത്ഥമേദമില്ല. ൯. ജലമെന്നപോ
ലെ അകന്നും സ്വപ്നമെന്നും കൂട്ടായ്കയാൽ.

൧. ഉപാധിസംബന്ധമുണ്ടാകുന്ന, ൨. കാണുന്നതുകൊണ്ടും.

ത്രത്തോളമെന്നു വെളിച്ചമുണ്ടാകുമ്പോൾ- വ
ക്ഷണമായ ജഗത്തേ നീക്കുന്നവൻ (വ) ശിഷ്ടമാതിരി
ന്നു പരം- ബ്രഹ്മമതവൃത്ത രമ്യമഹോനമിഹൃദ്യ
ത് ഇതിശ്രുതിച്ചൊഴുപ്പ്- എന്നാലും ഗ്യാനത്തിൽ കാ
ണുമ്പോൾ വേദസൂരി പ്രമാണത്താൽ- ചലചിത്രവുപാ
ധി ചേരും പ്രകാശമാദികൾ കണ്ടാൽ ഭേദം താൻ-
ഭേദമുപാധി യിരിക്കത്തക്കതന്നെ യടിക്കടി യുരയ്ക്കയാ
ലൈകൃതം- അതിനാൽ കല്പിതഭേദം പോക്കിപ്പരമാ
ത്മമാകുമ്പോൾ നമുക്കു പരം ചേരും ഭീവൻ പരനോടറി
യിപ്പതു പോൽ 'സയോഹവൈ' ശ്രുതിയിൽ- ശ്ര
തികളിലിതപാദോത്താലഹി കണ്ടുപെട്ട ഭേദഭേ
ദങ്ങൾ- തേജസ്സെന്ന വിശേഷാലാംവെയിലാദിത്ത
രെന്നപോൽ താനോ- ഇവ പരപക്ഷങ്ങൾ, നമു
ക്കു കൂടും ചൊന്നതുകണക്കുപോയിബലാൽ ഘടേപ്രതി
തിയതു പോകുമ്പോഴെങ്കിലും യഥാവലേ സിദ്ധം-
ദ്രാക്താവിവർക്കൽ നിന്നു ന്യായം, നേതിപ്രമുഖ്യമ
ന്ത്രത്താൽ- ബ്രഹ്മമൊഴിച്ചു നിഷേധാലും സി

ന, മുൻപോലെ അമൃതം, എന്നാൽ സദസാത്മകമെന്നു സാരം, ര,
ഗ്രഹിക്കപ്പെടത്തവനാണു, ഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നില്ല, ൩, 'ദൃശ്യതത്വഗൃഹ
ബുദ്ധ്യ' എന്നും 'തത്ത്വതത്വഗൃഹതത്ത്വഗൃഹായമാന' എന്നും തുട
ങ്ങിയതിനാൽ, ൪, ഐക്യത്തെ, ൫, തല്പരമംബ്രഹ്മവേദബ്രഹ്മവേദ
കീ എന്നു ശ്രുതി, ൮, (ഭാഗം)- തോന്നൽ.

൧, നേതിനേതിയെന്നു മുതലായ മറ്റുതാൽ, ൨, സീമാതവ്യവ

പ്രാപ്തമാമദേദത്തിൽ- സ- ഹൃത്തമാസസേതു' വെ
ന്നും ചൊല്ല ഉവിഭാഗത്തനാപരിഷ്കരണം- ഇസ്സംബ
സോക്തിർദേദച്ചൊല്ലിവയ്ക്കൽ പരാലിതരമുണ്ടേൽ-
ഇപ്പിങ്ങതിരെന്നോണം സേതുസമത്വപാലെയിജ്ജഗ
ത്തിന്- പരമാത്മാമയ്ക്കുദാ, ഹകാൽ പോലെയുപാ
സനാതം മുകുതികളാം- ബുദ്ധാദിയാ മൂപാധി
സ്ഥാന വിശേഷത്തൊടുള്ള സംബന്ധം- സം
ബന്ധ (ഭിദാ) ദേദവാകകളു പാധിയാൽഭാദിയൊപ്പ
മുപചാരാൽ- ഇതു ചേരുന്ന നിനാലും ശരിയപ്പടിയ
സ്തനിനാൽ താനും- ഇതസ്സേതപാദി തനിരാകൃ
തി പോലസ്തനിഷേധമാഗ്നിയായ്- പരമാത്മാവിൽ
സച്ചാതകതാ, പ്രാപ്തപനിഷത്തുകളിനാലാം- ഹ
ഫലമുണ്ടാകുന്നതു പരമേശ്വരനിൽ നിന്നുതന്നെ
യോഗ്യതയാൽ- 'ആത്മാന്നാദോ- വസുദാനന്ദശ്രി'
യാലും പരൻ ഫലപ്രദനാം- ശ്രത്യുപപത്തികളാ
ലേജ്ജമിനി നഫലദം തുകമ്മെന്നോപ്പ്- ഹേതു
ച്ചൊല്ലാൽ ഭഗവദ്ഗ്രാസൽ മുൻ ചൊന്നൊ മേജ്

ഹാരം, (പ്രാപ്തമാമദേദത്തിൽ) ഉദാഹരണം, ആത്മാനാപരിഷ്കരണം സ
താസോമൃതതാ സംബന്ധം എന്നസംബന്ധോക്തി, (ദ്രാസ്യപർണാസാ
യുജ്ജാഗ്രന്ന) ദേദവ്യപഹാരം, എന്നവയാൽ, ന. പാദംപേഴലെ (പ്രമുക്ത
താപമെന്നപോലെ), ൨. ചൊല്ലുകൾ, ൫. നിരാകരണം, ൩. ഫലമെന്ന
കൊടുക്കുന്നതിൽ, ൭. അജ്ഞൻ- കാരണോപദേശൻ.

(രസ)

നതെന്നോപ്പ്. പുറം:- മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ ന
ത്തം വദാത്മശാധനമെന്ന രം പാദം രീന.

ഹരി:- കർമ്മങ്ങളിലൊക്കെ യോജനാ ര
സംയോഗാദി (പ്ര) ചും പ്രയത്നം. സാമ്രാ
ൽ സമപ്രദാനപ്രമാണവിജ്ഞാനമെന്ന താനാ
കം. ഇന്നദേദശാൽവികൈകൃതപം ചരദിപ്പയെങ്കിൽ
ദോഷം. പുറത്തന്നാകിലൊരോ ശാഖയിലും ഇന്ന
ദേദമെത്തിടുന്നതി നാൽ. മേലും ശിരോവൃതം ചെച്ചാ
ത്തവ നിതിക്കപ്പാ ചുട്ടതെന്നു. സ്വാഭാധാരാധർമ്മ
മായ ശ്രതിയോപ്പ് വേദപ്രതോപദേശത്തിൽ. രോ
ധിക്രതിവിഷയത്തെ ശബ്ദാദിയിനാൽ നയാഗമകൃ
തന്നിയമം. സേവ്യവേദാഭ്യസ്ത മെന്നും ശ്രതി കാ
ട്ടിടുന്നു വികൈകൃതം. ൧. ശാവാന്തരോപദിഷ്ടങ്ങ
ളാം ഗുണങ്ങളുടെ മേലാം സമമാം. വിജ്ഞാനത്തി
ൽ കാര്യം വിധ ശേഷമതാകുമെന്നിഹോത്രം പോൽ.
കാഷ്ഠ വശിഷ്ടജ്ഞാനോപകാരമാകും പ്രയോജന
ത്തിന്നും. ദേദം വരാതെയായേ മേളനരൂപോപ

൧. യോജനാ വിധി. ൨. സംയോഗം - പ്രയോജനസംയോഗം
(തങ്ങളിൽ ക്ഷേപ്തം ശ്രേയോമാകുമെന്ന ശ്ര. പ.) ആദികൊണ്ടു
പസമാഖ്യദികളെ ഗ്രഹണമുണ്ടാകുന്നു. ൩. പുരുഷയഗ്നിയിന്റെ - ഇ
ല്ലെന്നാൽ. ൪. സമപ്രദാന പ്രാണത്താലും പ്രതിപാദ്യമായ ജ്ഞാനം.
൫. അധികാരം. ൬. സൗമ്യാദിയായവ ഏകാഗ്നി സംവലങ്ങളായിരി
ക്കുന്നതുപോലെ. ൭. വേദങ്ങളെക്കൊണ്ടു താൽപര്യം (ബ്രഹ്മ) പരമത പ്ര

പ്രസംഹിതഃ കാത്യാ. ൨. ഉദ്ദീപവിദ്രുകാണാ പമാനോ
 ശൃംഗരികളിൽ പറഞ്ഞവകൾ. ശബ്ദത്താൽ ഭിന്ന
 തപം കൊള്ളുന്നവയെങ്കിലല്ല, സംഗ്രാമം. തൊട്ടതി
 നായെ വിശേഷാലെന്നായ്ക്കുകിലില്ല, വിദ്യൈശ്വര്യം.
 നപ്രകൃമദേദത്താലേപരോവരിയസ്സു പമാദിയെന്നോ
 ണം. പേരൊന്നാവുകയാലേ വിദ്യൈശ്വര്യം ന്യായമെങ്കി
 ലതു നീക്കി. മുൻസൂത്രത്തിലതും ഹകാരസംജ്ഞ
 ക്തപമെന്നുപോൽ തന്നെ. ൩. ഓമെന്നിയക്ഷരമു
 ദ്ദീപമുപാസിക്കയെന്നു മുദ്ദീപം. ആണു വിശേഷണ
 മഖിലശൃതി സാധാരണയിനാലെ നിദ്ദോഷം. ൪.
 ഓടം ചൊന്നവസിഷ്ഠതപാദികളാകും ഗുണങ്ങൾ മ
 റിടമാം. സർവ്വതയോരേ പ്രാണൻ തൻ വിജ്ഞാന
 മതു തന്ന ഭേദത്താൽ. ൫. ബ്രഹ്മസ്വരൂപഭൂതാന
 ങ്ങാദികളൊക്കെയങ്ങു മെന്തേപോലെ. സർവാഭേ
 ത്താ ഹൃദയസംഹർത്തവ്യങ്ങളെന്നറിഞ്ഞിടുക. ഭേദ
 മിരിക്കെഴുന്ന ഹൃദയാഹ്വയാപ്തതാങ്ങൾ വന്നിടുന്നതി
 നാൽ. സമുത്തത്തിൽ വരും പരമാത്മാവിൽ വരാ
 നപ്രിയശിരസ്സു പ മുഖങ്ങൾ. തൈരവലിയത്തിൽ

നിഷ്ഠിരിക്കുന്നു. ൮. ഉപസംഹാരം വേണം. ൯. ഉപകൃമ (ആരംഭം).

൧൦. കാരകമെന്ന പേരിന്റെ ഏകത്വം പോലെതന്നെ.

൧. മേലിക്കുപ്പെടുവാൻ യോഗ്യങ്ങൾ. ൨. ഏകരൂപമുള്ളവകൾ
 ൩. ആനന്ദമെന്നായ പരമാത്മാവിന്റെ ബോധത്തിനായിട്ടു സമുപ
 രന്ധിതപ്രദർശനപ്രകാരം ആനന്ദമയ ഭോധാർത്ഥങ്ങളായ 'തസ്യപ'

(൫൨)

ചൊന്നവയറി, കോന്നാരിയന്നുമുണ്ടാതെ. ഉപ
സംഹത്തവുംസംപ്രതിപാദ്യ ബ്രഹ്മവസ്തു സോമാ
ന്ത്യാൽ. ന- സമുദ്രംനമതിനാസ്തോജ്ഞാൻ
പരൻപുമാനെന്നാലപരയലുമേമേല തെന്തിന്റെ
പുഷ്പാല തിന്റെ പെരുമയ്ക്കായ്. അല്ല, പ്ര
യോജനത്താൽ ശ്രദ്ധാത്മാനപ്രകാശത്തോളെന്നും.
ശ്രുതിയിലെയാത്മപദത്താൽ താനും പ്രതിപാദ്യ
നായതപ്പുരുഷൻ. ൭- ഇതു സർവാദികാത്മാവായെ
ല്ലൊ താനിതന്നുവെന്നേടം. പരമാത്മഗ്രഹണം ശ
ഭിപേരിടമൊപ്പം വരുന്ന തോടാത്താൽ. ആത്മഗ
്രഹണംചേരുന്നങ്ങുസൃഷ്ടനപയാൽന ചേൽ, മൈ
വം (നൈവം.) രുചേനാശ്രതം ശ്രുതം സ്മാൽ, സ
ദേവ, തത്ത്വമസിതൊട്ടുറപ്പാലേ. പ. കാൽമതാജ്ഞ
ന സ്മൃതിവിദിതാചമനത്തെ യനുവദിക്കുകയാൽ.
വാജസനേയിചാനോക്തങ്ങളിലല്ലാ വേദധേയമാച
മനം. എന്നാകിലുമാ പ്രാണനെയനഗ്നമാക്കുന്നു
വെന്നു വേദാന്തം. ചൊല്ലുമപ്പൂർവ്വാഗതയതിനു

യമേവരീരഃ എന്ന തുടങ്ങിയവകൾ. ൪. ആനന്ദതാപിയി യി സ്വ
രിപഭൂതങ്ങളായി നിന്ന മറുതന്നെങ്ങൾ. ൫. സാധാരണ്യം. ൩. ച
മ്രാതമാനഭവത്തിനായിട്ട്. ൭. ഇരിയേട്ടു പരാഹുത്മാ എന്ന തുടങ്ങി
യിതിൽ. ൮. പ്രയോജനമില്ലാത്തതുകൊണ്ട്.

൧. കെങ്കാൽ. ൨. അല്ലുന്നാണെങ്കിൽ അങ്ങിനെയല്ലാ. ൩. യാ
തൊന്നിനാലശ്രുതവും ശ്രുതമാകും, സത്തുതന്നെ, അതു (ആത്മാ) നീയാ
കുന്നു. ൪. സ്മൃതിപ്രസിദ്ധമായ, ൫. അനുഭൂയം.

(൨൯)

ടെ ചിന്താവിധേയമെന്നറിക. ന്. ഏങ്ങിനെ വി
ശ്വൈകത്വം ഇങ്ങോപസംഹാരം വിഭിന്നകളാം.
ശാഖകളിൽ വേവമൊന്നിൽ താനുമുദേ. മനോമ
യാ (ശക്തികൃം) ശ്ലോകമ. മാ. ഇതുപോൽ തന്നേ
യന്നുസ്ഥലവുമൊരേ വദ്യയിന്റെ സംബന്ധാൽ.
അവിഭാഗന വിചിന്താഭിത്താക്ഷികളിൽ ശ്രുതിദ
യിക്കെങ്കിൽ. അപ്പേവം ആശ്ചര്യമെന്ന ഹരിതിനു
യ്ക്കു ചരിഗി (ഭേദ) ശേഷത്താൽ. തന്നെ സൃതസൃത
ഭേവേതാഭി ശ്രുതി കാട്ടിത്തന്ന ധർമ്മഭിദാം. മ
സ്ഥാനവിഭേദത്താൽ ധർമ്മഭിദാ പോൽ ദൃഢാപ്തി
യാം വദിതിയതും. അല്ലാപസംഹർത്ത ദൃഢാപ്തി
ലാപ്തിയായ, വിദ്യകളിൽ. മ. ന്താപ്തിരഹ
സ്തത്തിൽ പോൽ പൈശ്വര്യമനുഭവചക്രവിദ്യയ
തിൽ. നിരൂപിച്ചോണം തിരഞ്ഞിരിക്കിലോത്താത്തി
ല്ല, ധർമ്മമേകനവും. മ. തത്തൽശാഖോപനിഷ
ൽ തുടർച്ചയിൽ സർവ്വവും പ്രവേദിച്ചു. ഹൃദയം
വേദിച്ചെന്നാഭിയാസ്തരിക്കുന്ന കൃത്യമൊക്കെയാൻ. വി
ദ്യകളിൽ മേകനാർത്തമല്ലെന്നാസ്തരിച്ചുകൊള്ളേ
ണം. ആ. ഹൃദേധാരികളാമർത്ഥത്തിൻ ഭേദഹേതു

ന. ദിക്കിലഹമെന്നും ആദിത്യകലഹസ്തനും. ഉ. ധർമ്മഭേദത്തെ. വ. സം
ഭൂതി, ദ്വിനിവേശമാഭിയായ ഇണങ്ങുക. ന്. ഈ പേരുള്ള വേദാന്ത
പ്രാധികയിൽ.

ഹ. നല്ലതുപോലെചിത്തം- പൊരിച്ചു.

വാൽ തന്നെ. ൧൪. തത്സമുക്തം ഭുജ്യതവം രവി
 ധൂനനഃ ചെന്തിതെന്നു കേൾക്കമിടം. കൺചിതക്രൂ
 ടികളിൽ ഹോനാർത്തത്തിങ്കലാം വിധൂനനവാക്.
 ഏന്തെന്നാകിവു ഉപായനപദശേഷതപാലിതാ സ്ത്രീ
 മി മാംസാ. ചൊന്നകൾക്കുനൂതൃപഗാനം പോ
 ചെ കാക്കു സാന്നിദ്ധ്യാൽ. ൧൫. വിദഗ്ദ്ധൻ കടക്കേ
 ണ്ണൊന്നിപ്പാഴികയാൽ മരിച്ചിട്ടുണ്ടേരും. സുകൃതേതര
 ഹാനിവരുണെന്തെന്നാലക്കണക്കു മുശാലാ. ചൊ
 ല്ലന്നു ഉപവക്ഷയിനാൽ നിമിത്തമെന്നെതിരിക്കുള്ള
 ഞ്ഞൊപ്പം. താണധിശ്രുതി ശാസ്ത്രായനി രണ്ടിനമ
 വിരോധമാകുകൊണ്ടിട്ട്. ൧൬. ഉത്തരമാഗ്ഗഗതിക്കു
 ത്ത്വത്താലമിതപാട്ടു ഭുജ്യതക്ഷേടാൽ. സുകൃതക്ഷേടാ
 ലുമെഴും വിരോധമവിശേഷമായുതാം കൊറാകിൽ.
 ഗതിഹേതുവാകുമത്ഥോ പലബ്ധിയാൽ ലോകമട്ടുസ
 തുണത്തിൽ. ചേരു മന്നത്ത്വരീകചിലല്ലാക ചി
 ലെന്നു (മുദ്രേന്ദ്രാഭാസം) മിരുവിധം വരവാം. ൧൭. അ
 ഭുദ്രേന്ദ്രാപ്തമഹലം ചേരും സതന്നാലു വിദ്രുകൾ
 കെല്ലാം. അവിശേഷേണോത്തരമാഗ്ഗപ്പോക്കുവിരോ
 ധമാം ശ്രുതിസ്മൃതിയാൽ. ൧൮. ബ്രഹ്മപ്രളയത്തോ

൨. ബ്രഹ്മോപസാദന്റെ സുകൃതഭുജ്യതങ്ങളും. ൩. തൃഗം. ൪. ഹ
 നമുപേക്ഷാ. ൫. ഉപായനശബ്ദത്തിന്റെ സാഹചര്യംകൊണ്ടു്. ൬. പു
 ഷ്പമീമാംസാ. ൭. പഠവാന്നുള്ള ഇക്കയാൽ.

൧. അഭേദമായിട്ട്. ൨. ചിലേടത്തു് ഭുജ്യതെന്നും ചിലസ്ഥല

(3.4)

[illegible]

௩. அங்கா (ஐ.டி) வட்டியிலுள்ளதால் கைபாது
 உபயோகத்தால் அதிக அளவு வரலாறுதலையுள்ளதால்
 உபயோகம், உபயோகம் (உபயோகத்தால் உபயோகம்)
 ௪. கைபாது, கைபாது, கைபாது, கைபாது
 ௫. கைபாது, கைபாது, கைபாது, கைபாது
 ௬. கைபாது, கைபாது, கைபாது, கைபாது
 ௭. கைபாது, கைபாது, கைபாது, கைபாது
 ௮. கைபாது, கைபாது, கைபாது, கைபாது
 ௯. கைபாது, கைபாது, கைபாது, கைபாது
 ௧௦. கைபாது, கைபாது, கைபாது, கைபாது

൧. എല്ലാഭൂതങ്ങളുടേയും ഹൃദയമധ്യേ, ൨. പ്രകൃതവസ്തുവിങ്ക
 ളുമായു, ഭേദമെന്തെ, ൩. നീശ്വരമാകുന്നു ഞാൻ ബ്രഹ്മമാകുന്നു എന്നു

യെന്നാദിയാല മന്ത്രത്തിൽ. സമുദായോത്തര
 ങ്ങിൻ പരസ്വരാഭേദഭാവനാ ശ്രുതിയിൽ. തദ്വചാ
 ക്കൾ വിശേഷിച്ചുരചെയ്യുന്നെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളേണം.
 ൨൩. തദ്വൽതൽസത്യമസൗ സത്യം ബ്രഹ്മേതി
 യെന്നു രണ്ടിടവും ആരണ്യശ്രുതിയിൽ സത്യവിദ്യ
 യൊന്നാണു സത്യതാദികളും. ൨൪. ഛാന്ദോഗ്യ
 ൽ കേരുകൾ ഹൃദയാകാശസ്യസത്യകാമതപം. മു
 തലാഹ്ണങ്ങൾ സംബന്ധിക്കുന്നന്യത്രവാ ജിഹ്വ
 ഖയിലും. ഹൃദയസ്ഥാനസമാനതയുപാസ്യനാമീശ
 രന്റെ തുല്യതപം. അവന്റെ സേതുസമതപങ്ങളെ
 നിവരൊളിഞ്ഞു കൊണ്ടിടുക. ൨൫. പ്രാണാഗ്നി
 ഹോത്രമതിനടെയ ന്വലോചമാദരവിനാലനുഷ്ടേയം.
 തന്നേതോജനാലോചത്തിങ്കലുപമനുള്ള ശങ്കതെറ്റാ
 കും.. ഉണൗകമ്പോൾ പ്രാണാഗ്നിഹോത്രമാദ്യം ഉ
 ജിക്കുമെന്നാൽ. ചെയ്യുക തദ്വദ്ദൃഷ്ടം തൊട്ടതു
 ഹോമീയമെന്നയാ വചനാൽ. ൨൬. അകർമ്മാജ്ഞാ
 ഭീമാതികളിൻ ശരിയായ ഹിതവുചാസ്തിക. നി
 യമക്കേടറിയുകയാൽ വേദപ്രതിബന്ധഫലമെഴുന്ന
 തലും. ൨൭. ബഹുശാഖകളിൽ ചൊല്ലും വായുപ്രാ
 ണങ്ങൾവേറു, ഹസങ്കഷ്ടം. നാനാവാദേവതയെ

ജ മരശ്രുതിപ്രകാരം. ൪. സമുദായയുദ്ധരേഖയ്ക്കും ആത്മാവി
 ന്നേയും. ൫. വാജസനേയശാഖയിലും. ൩. ലോപം. ൨. രജ്യം.

൧. നിജ (നിത്യ) മായ ഉപാസനയ്ക്ക്. ൨. പുഷ്പീമാസയി

നോതുകയാലേ പ്രകൃഷ്ടാനം പോൽ. രച- ബഹു
 ഹതരലിംഗാൽ വാജസനേയോക്ത മേനച്ചിദാദി
 യെല്ലാമേ. തന്നേ സ്വതന്ത്രവിദ്യാന്തകങ്ങൾ രച
 ലവത്തരം ഹിതല്പംഗം. പ്രകരണമതിനെക്കാട്ടിലു
 മെന്നുണ്ടോ വീട്ടു പൂർവ്വകാസ്യത്തിൽ. സൂത്രശ്രുതി
 ലിങ്ഗേത്യാദിയിലിതു സിദ്ധാന്തമെന്നറിഞ്ഞിടക.
 തമുതലാം ക്രിയാമയാഗ്നിപ്ര ക്രിയയാലായതി
 ന്നവിഷയമതായ്. ആണപികല്പച്ചൊൽ ദ്വാദ
 ശാഹരൂപകൃയാങ്ഗഭൂതമതാം. മാനസസോമഗ്ര
 ഹമട്ടതുപോലെനുള്ള ചൂണ്ടുവാക്കാലും. നാമസമാ
 നതയാലേ ക്രിയാങ്ഗതായെന്നു പൂർവ്വാദിമതം.
 ഇതുശരിയല്ലാ വിദ്യാന്തകങ്ങളാണേമനച്ചിദാദിക
 ലാം. അഗ്നികം, ഹേതേഹേതേവിദ്യേതി സ്വാത
 ന്ത്ര നിശ്ചയത്താലേ. ഇവയിൽ സ്വതന്ത്രലിംഗം
 കാണുകകൊണ്ടും മനകർമ്മശേഷസ്വപ്ന ശൂത്യാദിബ

പെ ഒരു ഭാഗത്തിൽ. ന. ബഹുവിധമായ അടയ ഉണ്ടു് മേന്മയായി
 ട്ട. ര. 'ആത്മനോഗീനകാൻ മനോമയാൻ മനശ്ചിതാൻ വേദ' എ
 ന്ന സ്ഥലത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള. (മുപ്പത്തൊമ്പതിരൊത്തൊമ്പതി) തന്റെ മ
 നോപ്തത്തികളാൻ സമ്പാദിക്കപ്പെട്ടവയായി സൂര്യനെപ്പോലെ ഉദൻ ഹൃദം
 തരുന്നവയായി മനോമയങ്ങളായിരിക്കുന്ന അഗ്നിയയനപ്രകാരങ്ങള
 ഉെ അറിയുന്നു (ഉപാസിക്കുന്നു). ര. ഏറ്റവും ബലമുള്ളതു. ന. ഒന്നാ
 മത്തെയായ. ട. പ്രകരണത്താൽ.

ഹ. (എന്നിവ വിദ്യകൾതന്നെ). ര. കർമ്മശേഷമാണെന്നുവരുന്നി

ലാധികൃതൻ താനുംസ്വാതന്ത്ര്യപക്ഷരഹിതനായില്ലാ-
 സമ്പൽഫലാഭിമുഖം മനശ്ചിദാദി രൂപതന്ത്രതാ-
 സിദ്ധം. ഇതു കാണുകയുംചെയ്തു പ്രേജ്ഞാനരമ-
 തിനുകേ തപ്യമക്തപം പോൽ. ഇതു മീമാംസയി-
 ലുക്തം ക്രൂപാമായാമതീ' തിസ്മൃതത്തിൽ. ഇല്ലാക-
 മ്മാംഗതപം മനശ്ചിദാനിക്കു നാമസാമ്രാജ്യം. എ-
 ന്നാൽ മുൻശ്രുതാദികളാൽ കേവല ചപമന്ദ-
 സിദ്ധിയിനാൽ. മൃത്യുഞ്ജഃഘോരോകോരഗതമ' എ-
 ന്നാദിയായ രണ്ടിവിധം. മൃത്യുവൊട്ടു മൃത്യുപ്രതാപത്തി-
 യ ഹ്നാദിവാപ്തിയില്ലിരണ്ടുപോൽ-കണ്ടിടുക, ശബ്ദ-
 ത്തിനപരത്തിനോടുണ്ടു ചേർച്ചയൊക്കുമിട്ട്. നാമസ-
 മാനതയാ ലഗ്നോന്യസമാനാജ്യാ ഹബഹ്ളതാമൃ-
 ലം. താനും കേവല ഹവിശ്വാത്മകതാസിദ്ധാമനശ്ചി-
 ദാദിക്. റൻ. ചില ലോകായതികാദികൾ ദേ-
 ഹാന്തർഭാവമാ രമനന്യതപം. രൂപമാവിനോപ്പു-
 ദേഹോഭാവത്താലെ യെന്നമ്പലമിട്ട്. വേർപാടുത-

പുണ്യ സാരം, ന. ഹാനിയില്ല. ര. സ്വാതന്ത്ര്യം സിദ്ധമായിരിക്കുന്നു.
 ൫. തത്ത്വവും വിദ്യയും' എന്നു തുടങ്ങി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മാനസാജ്യാ-
 തിഷ്ഠാമമാണ പ്രജ്ഞാനരമെന്നതു കൊണ്ടുറിയേണ്ടതു്. ൬. പൂർവ്വ-
 ക്തപം. (പ്രാർത്ഥന) വേർപാടു്. ൭. പുരുഷാർത്ഥം. ൮. സാമ്രാജ്യാഭി-
 ന്, അഗ്നിക്കാവമടയക, ൯. ബാഹ്യം.

൧. വിദ്യാത്മതപം സിദ്ധമാണു്. ൨. നിരീശ്വരവാദികൾ (നാസ്തി-
 കർ മുതലായവർ,) ൩. ദേഹാന്തരം ദേഹം. ൪. ജീവാത്മാവിനു്,

ന്ന ദേഹാഭാത്മാവിനു, ദേഹമിങ്ങുനിലനില്ക്കും-ആത്മാ കാണാഴികയാൽന ദേഹധർമ്മാ പലസ്തിയെന്നോണം-൩൦- ഉദ്ദിമാദികളാകും നുകർമാന്റെഗാത്രിതവ പാസ്തിയെല്ലാമേ- വേദത്തോറും ശാഖാഭേദങ്ങളിലേവയൊക്കെയങ്ങു- തന്നേ നിയതകളല്ലനവന്തിപ്പവയൊക്കെയെങ്ങുമൊതുപോലെ- മന്ത്രാദികളുടെ മേളനമട്ടിൽ താനോ വരുന്നിത വിരോധം- ൩൧- ഭൂമാവിന്റെ സമസ്തോപാസ്തിക്കേ ശ്രേഷ്ഠതാകൂതുകളിപ്പ്- ശ്രുതി ഭക്തിക്കുന്നപ്പോൽ മൃഷേതിസമസ്തധീ,യൊഴിച്ചു ചപരം- ൩൨- കംബ്രമ, സേത്യാകാമു, പ്രാണോഹപിതേതി യാദിയായേടം- ഒന്നറിയേണ്ടിയതെങ്കിലുമാം വിദ്യാപലതു ചൊൽ മുതൽത്തിരിവാൽ- ചൊന്നോ ചരഹം ഗ്രഹോപാസ്തികളിലനുഷ്ഠിതി വികല്പമോക്കേണം- ഇല്ല ന്സമുച്ചയമിവയുടെയുപാസ്യ വിഷയാനുഭൂതിതുല്യതയാൽ- ൩൩- സേവധൃതം, യോനാമബ്രവേത്യാദി പത്ര

൫. ദേഹധർമ്മം അതിൻ (ജ്ഞാനവും) ലാഭവും പോലെ അല്ല. (ഇതജ്ഞാനവാസിപ്പൻ ഇവിടെ മീമാംസകനെന്നാണ്. (ഇവരും നാസ്തികൈകളേക്കുകൾ തന്നെ- ഈശ്വരനിരപേക്ഷമായി കർമ്മത്തിനു ഫലദാതൃത്വം മുതലായതു പറയുന്നതിനാൽ) ൩. അത്ഗോവഞ്ചലോപാസനയെല്ലാം. ൧. വ്യസ്തോപാസനം. ൨. ചൊല്ല മുതലായതിന്റെ ദേവത്താൽ. അതു താനെന്നുള്ള ഉപാസനകളിൽ അനുഷ്ഠാനവികല്പം. ൩. ഒരുമിച്ചു ചേർപ്പ് കൽ.

൪. ഉപാസ്യവസ്തു വിഷയത്തിലുള്ള അനുഭവത്തിന്റെ (സാമ്യം കൈ

തീക(കാമ്യങ്ങൾ) ഭാവനകൾ. ചേങ്ങോ വികല്പമാ
യേ ചെയാം മുൻ ചൊന്ന ഘോരഭാവത്താൽ-
൩൫. കർമ്മാജ്ഞാതീമാദികളാകു മൂലാസനകളിൽ
കലനുള്ള- ആശ്രയഭൂതസ്തോത്രാദികളേവം പ്രേ-
ത്യയങ്ങളെന്നരിക- ത്രേയികളില ഏകപ്രത്യയയു-
ഗ്മം മേളിച്ച ശാസനാലും മേൽ. വേദാന്തരോദി-
തപ്രത്യയസ്യ വേദാന്തരേ ഘസമാഹാരാൽ- ഗുണ
സാധാരണശ്രവണാലും ന്മേളിച്ചു തന്നെ ചെയ്യേ-
ണ്ടു- തെറ്റിത്രയമാക്ഷപം മേളനമ ഹോവഞ്ച
ദ്ധയില്ലില്ലാ- അവയുടെ സമുച്ചയത്തിൻ ശ്രവണാ-
ഭാവം നിമിത്തമായിട്ടും- ശ്രുതിഭംഗത്തിനാലുംസി-
ദ്ധാന്തം മുഖ്യ ചൊന്നതാകുന്നു- ൩൩- ഹരിഃ ഓം
മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ പരാചരബ്രഹ്മവിദ്വാതൃണോപ-
സംഹാരമെന്ന മൂന്നാംപാദം തീർന്നു.

ഹരിഃ- ബ്രഹ്മജ്ഞൻ ഘരമടയുന്നാത്മജ്ഞൻ
തരതരശോകമിശ്രിച്ചിയാൽ- വേദാന്തവി ഘഹിത
വിജ്ഞാനാൽ താൻമോ ഭക്ഷാപ്തിയെ നേടുഷിപ്രാ

൯.) ഏകരൂപതാൽ, ൨, പ്രതീകോപാസനകൾ, പ്രതീകം-പ്രതിമ,
(അവയവം) ൩, കാരണമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു്, ൪, പ്രത്യയം- നിശ്ചയം
(ജ്ഞാനം.) ൫, വേദങ്ങളിൽ, ൬, അഭിഗതപ്രത്യയങ്ങൾ, ൭, വേദാന്തര
ത്തിൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള, ൮, ആകർഷിക്കുവാൻ (വരുത്തുവാൻ,) ൯, ചേർത്തു
ഹ, അഭിഗതവഞ്ചോപാസനയ്ക്കില്ല.

൧, പര(വസ്തുവെ)ന്റെ പ്രാപിക്കുന്നു, ൨, തരിക്കുന്നു (കടക്കുന്നു.)
൩, വിധിച്ചിട്ടുള്ള, ൪, മോക്ഷപ്രാപ്തി, ൫, ദർശനശീലമുള്ള, ൬, യസ്യാപ്ത

സർ. ജൈമിന്ത്യാചാര്യൻ ദ്രവ്യഭേദതാദിസ്ഥലത്തു
 .നപ്രസ്നമയീ:- ഇത്യാദിസ്തുതിയാംപോൽ ദേഹവ്യ
 തിരികുനാകമാത്മാവിൻ- കർമ്മാജ്ഞേയതാഹേതു
 വിനാൽ ഘ്യാവകമിതെന്നായ്ക്കുന്നു. യജ്ഞേനോജ്ഞേ
 യെന്നാസ്തി ഘജ്ഞാനമാചാരദന്തത്താലേ- നയജ്ഞ
 മ്ജ്ഞാനത്തെത്താഴ്ചയെന്നെന്നീശ്രുതിപ്രമാണാലും-
 സംസഹകാരിതപശ്രവണത്താലും വിദ്യക്കകർമ്മശേഷ
 തപം- വിദ്യാൻയജിക്കയെന്നും ശ്രുതിയാൽ ജ്ഞാനി
 ക്കകർമ്മവിധിയാലും- ക്കകർമ്മവേദേഹതി ശ്രുതി
 നിയമാലും ക്രിയാങ്ഗമാം ജ്ഞാനം- പതെറിവ
 തത്തപമസീത്യാദികളാൽ ജീവകൽനന്ന മധികന
 താം- പരനടയുപദേശത്താൽ ഭഗവദ്പ്രാസതടെ
 പക്ഷമോതിയത്- അശേഷതപപ്രഭൃതികളാം കർ
 മേതപാഭാസങ്ങളാലിളക്കീടാൻ- കഴിയാശ്രുതിക
 ലിലപ്പോൽ മഹദ്ഭയം തൊട്ടുവററിലറിയുകയാൽ-

ജ്ഞമയീശ്വരവതിയെന്നു തൊട്ട ശ്രുതി. ൭. സ്തുതിപരം, ൮. അനഭ
 വാജ്ഞാനികം, ൯. യദേവവിദ്യയാകരോതിശ്രദ്ധയോപനിക്കാരതദേ
 വവീതുവത്തരം ഭവതിതിശ്രുതി, ൧൦. സഹകാരി (അനുഗാമി) ആണെ
 ന്നു ശ്രുതി പറക കൊണ്ടും, ൧൧. ഊശാധാസ്യശ്രുതി, ൧൨. ഇതു സി
 ങ്ഗാനപക്ഷം, ൧൩. ശേഷതപാൽ പുരുഷാർത്ഥവായോയന്നോപക്ഷിതീ
 യെന്ന സ്മൃതത്തിൽ പറഞ്ഞു, ൧൪. മേതുക്കൾ ചോലെ തോന്നുന്നവയാ
 ക്, ൧൫. അർത്ഥശേഷതപത്തിങ്കലും,

(ക്രിയ)

ആചാരനോക്കൊരുപ്പോല ഹകേമശേഷതയതിങ്കലുള
കൂടെ. വിദ്യയ്ക്കു ഹകിമത്വവയമധ്യേഷ്യാമഹ' ഇ
തിപ്രമാണത്താൽ. 'യദിദ്വയേ' തിവാക്യം ഹസമ
വിദ്യാവിഷയമല്ലരിഞ്ഞിടുക. വിദ്യാകർമ്മങ്ങളിവൻ ത
ന്നേ നയനപാശമിപ്പിതെന്നേടം. കാഞ്ച,വിഭാഗം
ഹനുനോപ്പം വേദാദൈകം, തിയാന്യനെ (ആടതം)
ചേതം. തുറച്ചുയനമാത്രവാദനേകർമ്മവി ധ്യാനം,
വിശേഷമായിട്ട് - കുർച്ചനേവേഹശ്രവിവിദപാണെ
ന്നുള്ള നിയമമില്ലാത്തത് - അഥവാവിദ്യാസൂത്രതമമേ
യിതനുവാദമെന്നു കാണേണം. ചിലരിമപ്പടിയെല്ലാം
തൃജിച്ചുതൃഷ്ണീമവസ്ഥയോക്കുന്നു. സാക്ഷാൽക്കാരജ്ഞാ
നം സർവ്വവിനാശകവുമാംസപതന്ത്രം പതൽ - വേദ
ത്തിൽ സന്ന്യാസാശ്ര (മത്തിലും) മികളിലും വിദ്യ
കേട്ടിടുന്നെല്ലാം - ഹ- ഏതത്തുതതപം ബ്രഹ്മസം
സ്ഥനെന്നുള്ളതാകുമനുവാദം. സന്ന്യാസ്സവിധാ
യകമല്ലെന്നാൻ ജൈമിനി, ഹനിഷേധതിശ്രുതിയും.
ഭഗവാൻ വ്യാസനനു ഹഷ്ടേയമെന്നിതോക്കുന്നു

ഹ. നാമെന്തിനായി അധ്യയനം ചെയ്യുന്നെന്നു സരം. വ. സ
ർവ്വവിദ്യകളെയും വ്യാപിച്ചുള്ളതല്ല. ന. അനുഗമിക്കുന്നു (തുടരുന്നു),
ര. അറുപണം കൊടുക്കണമെന്നതിനു അമ്പതമ്പതു രണ്ടുപേർക്കെന്നതു
മേൽപോലെ (നാരിക) ഉ. വിദ്യയൊരുവനേയും ക്രിയ മറ്റൊരു
അനേയും തുടരും. ത. അധ്യയനം മാത്രമുള്ളവൻ. ഉ. വിധി. വ.
അതുകൊണ്ടു്, ഡ. വിധിക്കുന്നതു്, ഹ. നിഷേധിക്കുന്നു, ഹ. അനു

സാമൂഹ്യവചനത്താൽ ധാരണമെന്നോണം തന്നെ
 യുമാമേവിദ്യപുവ്വതാവഴിയായ് - ൨. സൂതിമാത്രം
 രസതമ ഇത്യാദികൾകൊൾകയതുമുപമായെന്നാൽ -
 അല്ലേവമപുവ്വതയാലും വിദ്യതമകലിദാദിശബ്ദാ
 ലം - ൩ - ഇത്രപ്രതദ് എന്നാണാദികൾ പാരി
 പ്തവാദ്യമാകുന്ന - കർമ്മത്തിനാദ്ഗഭൃതങ്ങളെങ്കില
 പ്ലോതലാൽ വിശേഷിച്ച് - പാരി പ്തവാത്മതാപ്ലോ
 ക്ഷതികലാപ്ലാനരാശിയിവയെന് - ഐക്യപരവാ
 കൃസംബന്ധാൽ വിദ്യാദ്ഗതപമെന്നുകൂട്ടേണം - ൪ -
 സാക്ഷാലപേക്ഷയില്ലാത്ത ധാനമമാഗ്നിഹോത്രമാ
 ദികളിൽ - സാക്ഷാൽക്കാരം പ്രതിയറിവിനു ചുരു
 ഷാതേമാതായെന്നു വരലാലേ - ൫ - എന്നാലും സ്വ്യാ
 ശ്രമകർമ്മാപേക്ഷാപദിക്കുപടിയായി. യജ്ഞാദിശ്രു
 തിയാൽ വിദ്യക്കുണ്ടാകുമതു തന്റെ നയോജനാപോ
 ത് - യജ്ഞാദ്യനപേക്ഷയിലും ശമാദിമാനാകയറിവി
 ന്നൊത്തരമാം - സാധനമായിവന്നവശംസമാചരിക്ക
 പ്പെടേണ്ടവിധിയതിനാൽ - ൩ - സകലാനുകൂലണാൻ

ഏകാൻ യോഗം, ൧൨. നാലാശ്രമങ്ങളേയും വിധിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ
 വിദാദിയുടെ ഇല്ലായ്മ സമമാകയാൽ,

൧. ആഖ്യാനികൾ, ൨. പാരിപ്ലവമെന്നതു അത്രുമേധാദിഭുജ
 അംഗമായുള്ള ഒരു കർമ്മവിശേഷമാണ്, ൩. ഉപയോഗം (ഉപയോഗി
 ക്കൽ) കുതിരപ്പറത്തു കയറുക ക്രമമായി ഗ്രാമപ്രാപ്തിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു
 സാധനമാകും പ്രകാരം 1, ൪, അന്തരംഗസാധനം,

ജ്ഞയുമുണ്ടേ പ്രാണസങ്കടത്തിങ്കൽ. ശ്രുതിയിൽ കൗ
 ണകയാലുമിതേവം സന്തിബായ്യില്ലയാഞ്ഞിട്ടും. മേ
 ലും 'ജീവിതമെന്നാദിയായ്' സ്തരിക്കുപ്പെടുത്തിതേയ
 ത്തം. പ്രതിഷേധവാക്കുന്നുന്നത്തിന്റെ യഥേഷ്ട
 ണെ നിഷ്ഠവാനാകും. ൭- യാവാജീവശ്രുതോ
 ക്തമാകയാലാശ്രമമെകനിഷ്ഠനതാം. അമുക്ഷുവി
 നാൽ ചോലും നിത്യാശ്രമകർമ്മമാണാശ്വേതം.
 വിദ്യാലഭത്തെ സാധനമാകെ നസ്സഹകാരി താ
 നിമിത്തകവും. വേദസ്മൃതി ലിംഗാലവ താനേ കർമ്മ
 ണ്ഡസർവ്വധാപിയരി-സാധനസമ്പന്നൻതൻരാശാ
 ദി ക്ലേശരഹിതഭാവത്തെ. 'സഹോരേ' തിതഥാമേ
 ണ് നസന്തമിത്യാദി കാട്ടിടുത്തിരി- ൮- വിദ്യയില
 ധികാരമനാശ്രമിയായു ജ്ജവനമുണ്ടതരിയുകയാൽ.
 സംവർത്താദിയനാശ്രമികടെ യോഗിത്വം സ്തരിക്ക
 യും ചെയ്തു. വിധുരാദികളുടെ ധർമ്മവിശേഷം വിദ്യ
 ക്കനുഗ്രഹം താനും- വേദസ്മൃതിലിംഗാലിതിലാശ്രമ
 കർമ്മംമഹത്തരിഞ്ഞിടുക. ൯-എത്തുറ! തനിഹോർപ

൧. 'ജീവിതശ്രയമാപണോയോന്നമത്തിയതസ്മത്- ലിപ്യതേന
 സാപേന' എന്നുള്ളതിൽ, ൨. യാവാജീവമഗ്നിഹേതും ജ്ജവേതി-
 .എന്ന ശ്രുതിവിധിയിട്ടുള്ളതാകയാൽ, ൩. സഹകാരിത്വം നിമിത്തവും,
 ൪. യന്നസന്തം നചാസന്തം..., വേദകത്തുനസദിജഃ- എന്ന തുടങ്ങി
 യതു്, ൫. വിധുരൻ- ദുഃഖീ (പതീവിഷ്ണുർവൻ) ൬. യാവാപരേതോഭേ
 വത്തെ. യാവാപരേതസ്തന്നവസ്ഥയെ,

തോതോഭാവമതുതന്നെ പതനമുണ്ടാകാം. മന്നപാദി-
വാക്യനിയമങ്ങളാലുമിവ തന്ന ഭാവമില്ലാത്തും. ഇ-
പ്പക്ഷത്തിൽ ജൈമിന്യാചാര്യൻ പോലുമുണ്ടു സമ്മ-
തികേൾ. ൧൦. ഭ്രംശംനൈഷ്ഠികനടയുകിലിപ്പു ധി-
കൃതിലക്ഷണോക്തമായിട്ടും. പ്രായശ്ചിത്തംപതനാ-
നമാനമതിനാലവന്നതാകാത്തു്. മതേരിതുപപാ-
തകം ഗുപ്തംഗനവിട്ടുനിശ്ചിതമെന്നുചില. പ്രാമാ-
ണികര നശനപ്പടിപ്രായശ്ചിത്തം ഗ്രഹിച്ചിതമു-
ക്തം- ൧൧. രണ്ടുവിധമായിട്ടുനാകിലും ബഹിസ്ത്യാ-
ജനാണവിഭാഷ. ആത്രസസ്മതിയാലും ശിഷ്ടാ-
ചാരത്തിനാലുമേവമിതു്. ൧൧. വഷ്ഠിഹാസൈവ-
ഷയതീതിമുഖശ്രുതി നിമിത്തമായിട്ടു്. അങ്ങ്ഗാചാ-
സ്തിയിലെജമാനന കത്തുതയെന്ന ചൊൽവിതാ-
ത്രേയൻ. ഋതപിക്ഷേപേന വയിവയെന്നോക്ക-
നൈരസ്യലോമിയാചാര്യൻ. ഇതു സിദ്ധാന്തം തസാ-
ദ്ഗതിയചെയ്യാൻദക്ഷിണാഭിയാലുതപിക്. കൊറം-
കുപ്പട്ടന്നാവല്ലോ, 'യാവൈകാചന' തുടങ്ങിപ്പോ-
ശ്രുതിയാൽ. അനംസാങ്ങ്ഗാചാസനകുറക്കുതപി-
കു്കമതാ ഭവിക്കുന്നു. ൧൧. അസ്ത്യാഹവനാദിവി-

൧. അധികാരലക്ഷണത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള. ൨. സിദ്ധാന്തപക്ഷം.
൩. അനന്തരസമ്പ്രദായപ്രകാരം. ൪. പുറത്താക്കേണ്ടവൻ. ൫. ആത്ര-
സസ്മതിക്കുറക്കുന്നു തുടങ്ങി പ്രായശ്ചിത്തം നപശ്ച മി എന്നതിനാ-
ലും. ൩. അങ്ങ്ഗത്തുടക്കിയ ക്രിയ.

(നൂറ)

യിപ്പടി സത്യാസിക്കു വിദ്യ തന്നടയ. സഹകാർയ്ക്കു
നരമാകും മൗനത്തിൻ വിധിയുപുർച്ചിയിനാലാം-
പാണ്ഡിത്യം നിർദ്വേഷാഭൗചാസ്ഥിത്യ വിധി
കണക്കെത്താൻ. ബാല്യാദി രണ്ടുപേക്ഷിച്ചിമൂന്നാം
മൗനാമനതും വിചിന്തം. അവിചാത്രമകർമ്മങ്ങളു
മുള്ളതിനാൽതാൻഗൃഹസ്ഥനായവൻ. ഉപസംഹാര
രഹാസോക്തൃത്തിൽ വരുന്നതു വിരോധമായിട. ശു
ശ്രൂപദേശാൽ മൗനം ഗൃഹസ്ഥനോരണ്ടുപോലെ
മറുക്കു. അവനവാസഗുരു നിവാസാശ്രമങ്ങളിൻ
സിദ്ധി തുല്യമായിവരും. ൧൪. ജ്ഞാനവിരക്ത്യാദിക
ളെ പ്രകടിപ്പിക്കാതെ കണ്ടിരുന്നിടക. കൌന്തരഭാ
വ വിശേഷം ചേരുന്നതിനാലെ ബാല്യമിത്യാഭൗ-
൧൫. ഉക്തപ്രതിബന്ധമകന്നിടിലിജ്ഞത്തിലേ വ
രും ജ്ഞാനം. അങ്ങിനെ കാണുകയാൽ ശ്രവണാ
യാപിത്യാദിവാക്യജാതത്തിൽ. ൧൬. ഇതുപോൽ മു
ക്തിഫലത്തിൻ നിയമാഭാവം ധരിച്ചുകൊള്ളേണം.
സർവ്വമുക്തവസ്ഥാതന്നവധാരണ നിമിത്തമായി
ട്ട്. ൧൭. ഹരി:

൧. വേദസഹകാരിയാകും. ൨. ഗൃഹസ്ഥാശ്രമിത്വം. ൩. വാന
പ്രസ്ഥാശ്രമജ്ഞാമചതുശ്രമങ്ങളുടെ. ൪. മാനസികധർമ്മശേഷം. ൫.
ശ്രവണായാപിബഹു ഭിക്ഷാനുപദ്യ എന്നു തൊട്ടതിൽ. ൬. ജ്ഞാനം വ
രുന്നതു പോലെ ഇപ്പോൾ തന്നെയൊ ഇനിയൊരിക്കലൊ എന്നു അറം.

(൩൩)

മൂന്നാമധ്യായത്തിൽ നിശ്ചിതവിദ്യയുടെ അന്തര
ജ്ഞാപിരിയ്ക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി ചർച്ചകൾ ചെയ്തും ചാർച്ച.
ഇങ്ങിനെ നാലാമധ്യായം തീർന്നു.

ഹരിഃ- ശ്രീമദ്ഭാഗവതം മനോഹരമുപദേശ
(പ്രേതവാൽ) മാനുഷാൽ വേണം. ജ്ഞാനാപ്തി വ
രേ, ഗുണഗുണസാമ്യലിംഗാലിപ്രകാരം താൻ- മം
ഗുണാപ്തി പരമാത്മാതാനെന്നേ കണ്ടിട്ടു മനസ്സാ
ഗ്രഹമായ്. ബോധിപ്പിക്കുമ്പോൾ ചെയ്തു, തത്ത്വം
മാറിയാകുന്നു- ൨. ബ്രഹ്മപ്രകാശമാകുന്നതിനാലി
തിലാത്മബലം വെച്ചിട്ട്. ഗുണാപ്തിവേണ്ടതാനായ
പാസകൻ വിഗ്രഹങ്ങൾ കൊണ്ടാലോ. ൩. ഉ
പാധിത്തലാദിത്തലങ്ങളിൽ ബ്രഹ്മമുണ്ടി വെച്ചിട്ടു
വാൻ. യോഗം പോകുന്നതായപ്പോൾ ചേരുന്നതാ
ജ്ഞാപിരിയ്ക്കുക. ൪. ഉപാധിമാത്രയ്ക്കുവേണ്ടി
ലാഭിതമുണ്ടാകട്ടെ. യോഗിയ്ക്കുവേണ്ടി വേണ്ട
കേന്ദ്രമാകും ഫലാലിപ്രകാരം. ൫. തത്ത്വസിന്ധ
നായവന്നേ ഏതൊക്കെയും സംഭവിക്കുമെന്നതി
നാൽ. ചെയ്തിട്ടുവന്നമുപാധിവിരുദ്ധം താൻ, ഗുണ
നാലാകുകൊണ്ടിട്ടും ഉപാധിവിരുദ്ധമേകുന്നതും ചെയ്

൧. ജ്ഞാനമയമുപാധി. ൨. അഹംഗുണാപ്തി സന്നിപാദം
൩. പ്രതിഭ. ൪. മനോവാക് (ഉൽക്കൃഷ്ടമിതി ശ്രദ്ധാപിതവ്യം;
എന്നുവെച്ചു- ന്നാ.) ൫. ഉപാധിമാത്രമെന്നുപാസിക്കുന്നതുടങ്ങിയ
അർത്ഥം വേണ്ടി ചർച്ചകളിൽ, ൩, ഇങ്ങനെയെന്നെ, ൪, സ്ഥിതി

(സൗ)

ഇന്നുമാസീനായുപാസനയെ. മേലും പശ്ചിമീത
സുഗീതാദികളിൽ പശ്ചിമീതയുടെ. ന. ഇവ
നെവിടെയെപ്പോഴും അവിടെത്തൊട്ടും സുഖേന
വിടത്താൻ. ചൈതന്യപാസനവേണ്ടുന്നേകാഗ്രത
യെക്കൊണ്ടുവിശേഷം. ൭. മരണവരെയുപാ
സനവേണമൊക്കത്തുപോലുമായി. യാവർക്കും
തരയെപ്പോലിതിശ്രമകാണു സുഗീതയിൽ മേലും.
൧. ബ്രഹ്മാനുഭവമേന്മയോർ മുൻപിൻപാപങ്ങൾ
രണ്ടുതരമായ്. അറിവും, പറയാത്തതുമായ ശ്രമി
കളുടേതാകയാലായി. ൨. ചുറ്റുമായിത്തീർന്ന
യുദ്ധമൊട്ടിലായി, നാശങ്ങൾ രണ്ടുതരമായി.
ബ്രഹ്മാനുഭവിയായ് ദേഹാദൃതിമാനമറിഞ്ഞേരും.
൧൦. ഇങ്ങനെയ്തൊന്നിൽ സഞ്ചിതങ്ങളായ
യുള്ള പ്രാപ്തമെന്തെന്നും കൃത്യമിവയൊന്നും
യോധമെന്തിന്മേ- നാശമെന്നു ദേഹം വീണ്ടിട്ട
നതുവരെയും നമുക്കും- നില്ക്കുന്നു, ചിരംയവുന്ന
വിഭാഗം കേവലമേതി വേദവചനത്താൽ- ൧൧- യ

തം. ൧. 'മുഖപിശാസനയെപ്പോൽ.....സമകാലത്തുതീർന്നുവന്ന
യെന്നുവന്നു സമീപം' എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള ശ്ലോ.

൧. (ശുദ്ധാഭിപ്രായപ്രകാരം സമീപമാസനമാണു- ൧-ഗീ.)
൨. അവിശേഷ (അഭേദ) മായിട്ടു എങ്ങനെയ്തും (൧) ക. (൧൧). ൩. (യം
യംചിഹ്നം.....തൃപ്തതയെക്കേവരം ഗീ-ശ്ലോ.) ൪. മൊട്ടമില്ലാ
ഴികയും വിനാശവും. ൫. പ്രാപ്തത്തിൽനിന്നുതന്നെയും സകൃതകൃത്യ
ങ്ങൾ. ൬. പ്രാപ്തം, ൭. അമൃതംപശ്ചേ എന്നു ശ്രുതിയാൽ.

ജേണേത്യാദികളിൽ കാണുന്നതിനാലെ യഗ്നിഹോ
ത്രാദി- ക്രമമായി ജ്ഞാനം തെൻകാളു ബിന്നായ്ക്കു
ന്നവെന്നരിക. ചിലശാഖകളിൽ ചൊല്ലുന്നിന്നിന്ന
ഘോഷമുന്നിയുള്ള സൂക്തതന്താൻ- ഹൈമിനിഭഗ
വദ്വ്യാസരിരണ്ടാറേക്കും പുണ്യനാശമതിനന്തം.
൧൨. വിദ്യയൊടൊത്തോന്നേതൊരു കർമ്മമതിഹബോ
ധഹേതുവുനടിയായ്. വിദ്യാരഹിതമു രാൽ
ജ്ഞാനമിവരണ്ടുമാം യദേവേതി?- ൧൩- പ്രാ
ബ്ധകാളുമാകുംദൃഷ്ടസൂക്തങ്ങളാണു മുപഭോഗാൽ.
നാശമടച്ചിച്ചമേലാൽ ബ്രഹ്മൈക്യം ചേരുമെന്നു
ണ്ടിടക- ൧൪. ഹരിഃ- ര-ാമധ്യായത്തിൽ ജീവനു
ക്കിനിത്രപണമെന്ന ധാരപാദം തീൻ.

ഹരിഃ- ചാവുന്നവരുടെവാഗ്ദാപാരം താൻമാ
നസത്തിൽ വിലയിപ്പു- വാഗ്ദൃഷ്ടിയെ മാനസ
വൃത്തിയിരിക്കേയതിങ്ങുകാണുകയാൽ- വാങ്മനസീ
തിശ്രുത്വാചൈവമിതു നപലക്ഷണാഥ്,മാവുകയാൽ-
താനിന്ദ്രിയങ്ങളൊക്കെച്ചേരുന്നു മനസ്സിൽ വാക്കി

൧. ഘോഷമയോടു കൂടിയ. ൨. ഹൈമിനിമഹർഷി- ഭാഗവൽ
വ്യാസമഹർഷിയെന്നരണ്ടുപേർ. ൩. പുണ്യനാശമെന്നതിനന്തം. ൪.
അർക്കലെന്നിന്ന ജ്ഞാനംകൊടുക്കുന്നതിൽ സഹായിക്കുന്നത്. ൫. യദേവ
വിദ്യയാകരോതി ശ്രദ്ധയോപനിഷദാതദേവവീർവത്തരം ഭവതി,യെ
ന്നതിൽ. (ജ്ഞാനത്തോടും ശ്രദ്ധയോടും ചെയ്യുന്നതു വിശിഷ്ടമെന്നു ബു
ദ്ധം). ൧൭. അടയാളത്തിനായി.

നെത്തുകൾ- ൧- ആബാഹ്വേന്ദ്രിയ വൃത്തികൾ ചേർന്നതും വൃത്തിയാൽ ലയിച്ചിടും- പ്രാണകൾ മനഃ പ്രാണേ' യെന്നേടം മേൽവരുന്നവകൃത്താൽ- ൨- ഇപ്രാണൻ ദേഹസ്സു പാമിയായജീവകലേലയിക്കുന്നു. ശ്രുതിയിൽ പ്രാണാദികളിൻ ജീവോപഗമാദികൾ പറഞ്ഞിട്ടുവാൽ- പ്രാണൻ ചേന്നിജീവൻ ശരീര (ബീജ) മൂലങ്ങളായതുകൊണ്ട്- തന്നിൽ ചെന്നു നില്ക്കുന്നതത്രെ തന്റെ ശ്രുതിസ്സുവീകാതാ- ൩- ദേഹത്തെ നേർന്നു കേൾക്കുകയാൽ മജ്ജാസന്താനമൊരേ വിധം തന്നെ- ൪- അച്ചിമ്ലാഗ്നം വരെ മൃതിയ പിടിച്ചു വെക്കുന്നതൊന്നാണമതൃതം- ൫- ശ്രോത്രാദി ശ്രവണമാകുന്നതെല്ലാം ദൃഷ്ടി തന്മൂലമത്- ൬- കേൾക്കുവരുന്നില്ലെന്നിപ്പോൾ സംസാരം ചൊല്ലാൻ പെട്ടെന്നു മിതി- ഇജീവാശ്രയത്രം സ്വരൂപമതിലും പ്രമാണമത്രയും- സൂക്ഷ്മശ്രോത്രാദികളാലപ്പോലറിയുകനിമിത്തമായിട്ട്- അതിനാൽ തന്നെ സൂത്രം ചേർത്തതാലിതിന്നുകേടില്ല- ആ സൂക്ഷ്മശരീരത്തിന്റെ രീതിയുടേതു ചേർച്ചയുള്ളതിനാൽ- ൭- ആത്യന്തികമോക്ഷത്തിൽ ഗത്യർത്ഥം എന്തിനുള്ളതെന്നിഷേധത്താൽ- വി

൧. ജീവനെ അനുഗമിക്കു മതലായത്. ൨. വിദഗ്ദ്ധൻ (ജ്ഞാനി) ക്കു. ൩. അച്ചിമ്ലാഗ്നം വരെയും. ൪. യോനിമന്ത്രപ്രപദ്യത്തെ ശരീരതലമേലേക്കുവെക്കുക- എന്നേടത്തു, ൫. നാശം (ന) (൧) ൧- ന്ന, ദേഹം പൊട്ടി.

ദപ്രാണൻ പോകില്ലെങ്കിൽ നജീവകൽനിന്നു
 തോട്ടുകയാൽ- ഈയാക്ഷേപം തെറ്റാം വെളി
 വായ്ചാലശാഖയ്ക്കുവെങ്കിലുകാണെ- ശ്രുതിതന്നിലാ
 ത്തഭാഗപ്രശ്നത്തിൽ ഭാരതേശ്വരികേപ്പിൻ- ന- ആ
 പ്രാണശബ്ദവായ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ ഭൂതങ്ങളെന്നതെല്ലാ
 മേ- ജ്ഞാനിയുടേതുപരമത്വം ചേരുന്നപ്പോലെവേദ
 മോതുവത്- ഏ. അകലോത്തം ഇതിവചനാൽ ശ്ര
 വ്യകൃഷ്ടൻ വിദേവവചനാമു- വാഗാദികലകൾ
 വിദപൻ തന്റെയക്ഷേപം ചരാത്മവസ്തുവിലാം- ഡ-
 വാഗാദിയടങ്ങിപ്പോം ഹവിജ്ഞാനാത്മാവുതന്നിരി
 പ്പിടമാം- ഹൃദയാഗ്ര മദ്യോതനവഴികാണുന്നൊരു
 ദേവയാനമാഗ്നമാദേ- ഹൃദയേശാനന്ദഹീതൻ ആ
 റൊന്നാം ബ്രഹ്മനാഡിയുടേപോം. സമുത്തോപാ
 സ്ഥിബലാലും തദംഗമാം ദേവയാന മനീനവാലും-
 ന്. മുക്തിനാഡിയുടേപോവോൻ നാഡീകിരണാന
 സാരിയായിട്ട്- ഐവേകികാമൃതത്വം കാഞ്ചുബ്ര
 ഹ്മം ഗമിച്ചിടുന്നരിക- രശ്മിസാരിതം രാത്രി ച
 ത്തിടുന്നോരുപാസകന്നിപ്പേർ- അല്ലേവംദേഹം നി

൧. അകരകയാൽ (നിഷേധിക്കയാൽ), ൨. ചത്തുപോകുന്ന.
 ൩. പ്രകാശവഴി, ൪. ഹൃദയസ്ഥനായ ഈശ്വരനാലുനൂറ്റാണ്ടിപ്പട്ട
 വൻ, ൫. ഭാവനക്കൊണ്ടും, ൬. നാഡീരശ്മിസാരിയായിട്ട്, ൭. വ
 രാർപ്പോകുന്നതിനെ അപേക്ഷിച്ചു അമൃതത്വമാകുന്നഹിരണ്യഗർഭത്വം
 പ്രാപിക്കുന്നു.

(നൂല)

പുനഃപരം നാഡിരശ്മിസംബന്ധം- ഉണ്ടെന്നു കാ
രണത്താൽ കാട്ടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടുവേദമിത്ത്. 'മാ
നോജ്ഞതിവമുഷ്ടമാദാദിത്യാ'ലെന്നിടത്തറിഞ്ഞിട്ടക.
൧൦. അതിനാലേ ദക്ഷിണാമനത്തിലും ചത്തുപോയ
പാസകൻ- കാശ്ചേരപരഗതിയുണ്ടാമു പാസ്യപാ
ക്ഷികഫലപരമേതുവിനാൽ. യോഗികളേ ഉദ്ദേശി
ച്ചുപരാദികകാലമോപ്പമുക്കിക്കായ്-സൂത്രകതയോഗ
സംബന്ധമാരിവരല്ലാത്തുതിപ്രസിദ്ധമാർ. ൧൧. ഹരിഃ.

ര-മധ്യായത്തിൽ ഉൽക്രാന്തിഗതിനിരൂപണ
മെന്നു പറയാം തീർന്നു.

ഹരിഃ- കാശ്ചേരപരമമടഞ്ഞിട പേണ്ടുന്നവരെ
ക്കെ യച്ചിരാദിവഴി- പോകുന്നിയുത്തരമാർഗ്ഗത്തിൻ
വേദപ്രസിദ്ധിയാൽ ഹജ്ജമ്- ൧- മാനോജ്ഞതി
ൽ കേരളം സംബന്ധരലോകമെന്നതിൽനിന്നും-
ബ്രഹ്മോപാസകനടയും കൈരളീതകിചൊന്നവായു
ലോകത്തെ- എന്നെന്നാകിൽ കൈരളീതകിയിൽ സാ
മാന്യമായുറകയാലും- ബു ഹദാരണ്യത്തുതിയിതര
നെവിശേഷിച്ചുരയ്ക്കുകൊണ്ടിട്ടും- ൨- വിദ്യുല്ലോകമ

൧. ഉപാസനയുടെ (അപാക്ഷിക) നിയതമായ ഫലകാരണ
ത്താൽ. ൨. ജ്ഞാനികൾക്ക്. ൩. അച്ചിരാദിക്രമം- അഗ്നി- മിന-
ശുക്ലപക്ഷം- ഉത്തരായണ- സംവത്സരാഭിമാന്വിദേവതാ (പിന്നീട്) ദേ
വഭോഗ- വായുലോക- സൂര്യലോക- ചന്ദ്രലോക വിദ്യുല്ലോക- വജ
ന്നേലോക- ഇന്ദ്രലോക- പ്രജാപതിലോകമഥസ്താമലോകം.

(അൻ)

തിൽനിന്നുൾം വരുണന്റെ ലോകമടയുന്നു. അ
ലക്ഷാണാമന്തേ നാലേതമുവയിരണ്ടിനുടെ ചേ
പ്പാൽ- ന. ഈയച്ചിരാദിയാമ്പലാകാലോകാന്ത
രത്തെ യടയിപ്പം- മ. തല്ലുപേഷോമാനവയെന്നവരു
ടെ യറിയിപ്പിനാലെന്നോക്കൾ- മരണമടഞ്ഞുഗമി
ക്കുന്നവര പച്ചാസ്സുഭിഃലാകമീരണ്ടിൻ- ബഹുശൃത
യാൽ മാർഗ്ഗാസ്സപാതന്ത്രാൽ ദേവതാവിശേഷങ്ങൾ-
ബ്രഹ്മാപാസകരുടെയതിയാത്രയതിങ്കൽ നിയുക്ത
രെന്നവരും- വിദ്യപ്ലോകപ്രാപ്തിശേഷമായ് സത്യ
ലോകമതിൽനിന്നു- അനുവരുന്നൊരമാനവപുരു
ഷൻ തന്നാലെന്ദീതരാപീടം- സമുന്മേശപര ലോക
ത്തെക്കമാനവൻതന്റെ നേതൃതാശ്രയിയാൽ- ര.-
ഇവരെയമാനവപുരുഷൻ കൊണ്ടുചേർന്നു സ
ത്യലോകഗാനം- ബ്രഹ്മത്തെയെന്നാൻ ഖാദരി ര
യസ്യതുഗതിയതിന്റെ യോജിപ്പാൽ- പ്രാപിപ്പതു
കാലം താൻ ശ്രയിച്ചിൽ വിശേഷിച്ചു ചൊൽകയാൽ
മേലും- അപരബ്രഹ്മത്തിന്നു പരബ്രഹ്മത്തിനൊടേ
പ്പമുള്ളതിനാൽ- ബ്രഹ്മച്ചൊല്ലുണ്ടാവിതു കോശ്ഠേശ
രലോകനാശമെത്തിടവേ- അതിനുകയച്ചുകുറന്നൊ

൧. ഈന്റായപ്രകാരം. ൨. ദിവ്യപുരുഷനെന്നു. ൩. അച്ചിരി
ഭിക്വ ചേരക്കുൾ ഇവരങ്ങിന്റെയും. ൪. കാതുബ്രഹ്മവിചയകളായ്
ഗതിക്കു യോജിപ്പുള്ളതുകൊണ്ടു എന്നു സാരം.

(൭)

ഓ പരപദമടയുന്നതിന്നു മേൽപൊല്ലാൽ- പിന്നെ
സൂതിയാലും ബ്രഹ്മണാസഹോത്വാദിതന്നെയാംസമു
ന്നം- ജൈമിനിയോർക്കുന്നു പരബ്രഹ്മണിൽ ഗതിയ്
തിങ്കൽ മുഖ്യതയാൽ- അമൃതത്വമേതിയെന്നായ് ശ്ര
തിയിൽകാണുന്നഹേതുവാൽപരമാം- കാൽപരമാ
കുചിപ്പാപ്രാപ്താശയിതെന്നു പൂർവ്വപക്ഷമറി- ൭- ഭഗ
വാൻ വ്യാസൻപ്രതിമധ്യായികളെ വിട്ടമറുപാസ
കരെ- ബ്രഹ്മം നയിപ്പിതെന്നോർന്നിത്യാദം വരാ
യ്ക്കയാൽഭോഷം- ബ്രഹ്മകൂതുവമിതാം തോച്ചിന്ത്യാൽ
താദൃച്ഛമെന്നവാക്യവഴി- നാമാദിയാംപ്രതീകധ്യാ
നത്തിൽ ഫലവിശേഷവും കാട്ടു തരമറി:-

൪-മദ്ധ്യായത്തിൽ സമുന്നജനമൊക്കേദേവയർ
നമാഗ്നപ്രതിപാദനമെന്ന ന്നാംപാദം തീർന്നു.

൧൦൪:- എങ്ങുംതിങ്ങും ശുദ്ധബ്രഹ്മം പ്രാപി
ച്ചമുക്തനാംജീവൻ നിത്യവിമുക്തവിശുദ്ധജ്ഞാനാന
ന്ദാദിതൊട്ടതായിടും- തൻനിത്യാധികരൂപത്തോ
ടെവ്യക്തസ്വഭാവവാനാകും. വേറൊരുധർമ്മമൊട്ടല്ല
ഏതറിയിൽ സേവനേതിശബ്ദമുള്ളതിനാൽ ശു
ദ്ധാത്മാവായ്ത്താനേ നിഷ്കന്നിബ്രഹ്മമൊന്നായ

൧. ധ്യാനിക്കുന്നവരെ. ൨. 'സേവനരൂപവാനാദി നിമിത്തമെ' - എ
ന്നു. ൩. അതന്നെ എങ്ങിനെയുപാസിക്കുന്നു അങ്ങിനെയാചിതീരുന്തു.
ജ്ഞാനപോൽഫലമെന്നർത്ഥം ബ്രഹ്മ (കൂതു) ജ്ഞനകാരൻ ബ്രഹ്മപദ
മടയുന്നു. ൪.

(൪൧)

ററുപുമാൻ. അതിനാൽപൂർവ്വാവസ്ഥയിലിങ്ങുവിലേക്കും ശ്രുതിപ്രസിദ്ധമായിനാൽ. ആത്മാവ പപഥത പാപേത്യോദ പ്രകരണബദ്ധത്തിനാൽ ശ്രുതിയിൽ. ജ്യോതിഷസ്തന്നു പാഞ്ഞതു പരമാത്മാവെന്നറിഞ്ഞു കൊള്ളേണം. മ. മധുരതൻപരമാത്മാവിനൊട്ടേക്കും മായ് നില്പതെന്നു കണ്ടിടണം- തത്ത്വമസിതൊട്ടു പാത്രങ്ങളിലെ മവിഭാഗംപറഞ്ഞുകാണയാൽ. ൨. സപ്തജ്ഞതപാദികളാം ബ്ര (൦) ഹൈശ്വര്യങ്ങളോടു മുകൾപുമാൻ. ആവിട്വിപ്ലതായ് ജൈമിനി യോക്തന പനാഷത്തുകലിലേവം. പ്രതിപാദിക്കൽ തുടങ്ങിയ ഹേതുവുവാൽ, സഞ്ചുകാമ'ഇത്യാദി. ചിതി യപുതൻ നിശ്ചിന്നരൂപത്തൊടു തൻനില്പതിൻത ഭോമതപാൽ. ചൂന്നുത സുപുചാമിചൊല്ലുന്നിങ്ങിനെതാ പൊന്നാമകിടം വ്യാസർ. ബ്രഹ്മഹാരമപേക്ഷിച്ചാലും ചൊന്നവയാ ചകെയിപ്പതെറെറന്നാർ. ൩. കാളം ബ്രഹ്മപ്രാചിച്ചവന്റെ സങ്കല്പമൊന്നിനാൽതന്നേ. ചിത്രാദിസമുത്ഥാനം വരുന്നിതാശ്രുതിനി

൧. നാഷ്ടലീമയൻ, ൨. മിശ്രരസ്ഥയെ പ്രാചിച്ചവൻ, ൩. വിഭാഗമില്ലാത്ത (നിർഭം), ൪. ചൈതന്യം, ൫. തദാത്മതയാൽ എന്നും. ൬. ഭാഗ്യഭോമിയെന്നപേരോടൊപ്പം, ൭. അനുവൃദ്ധഹാരത്തെ അപേക്ഷിച്ച്, ൮. വരവേ.

൧, ചിതുകൾമുതലായവരുടെ സന്തോഷത്തോടുകൂടിയ ഉത്ഥാനം.

തുടങ്ങി. ഇവർക്കുവേണ്ടി വസ്ത്രസംകല്പനാൽതന്നെ തനിക്കുവേണ്ടി ചർമ്മം. ഇല്ലാത്തവനായ് തീരുമിതഥയ ഇഹാത്മാനമെന്നതിൽ കാക്ക. ൨. ൩. ബ്രഹ്മചര്യമുൾക്കൊള്ളാൻ തനിക്കുവേണ്ടി ചർമ്മം നേർപ്പു. ബാദരി, മനസ്സെവെത്താണെന്നായ് വേദം പാഠത്തിന്നുണ്ടെന്നല്ലാ) നന്നിനാൽ. ജൈമിനിയിവയുണ്ടെന്നാൻ വികല്പമയ് ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാൽ. കാലവിദ്യേദാൽ രണ്ടുവിധത്തിലുമാം ദോഷശാഹാമനോണം. എന്നാൻ പൂർവ്വാചാര്യൻ ശരീരമിച്ഛാതിരുന്നിടംകാലം. സ്വപ്നാവസ്ഥയിലേപ്പോൽ ചേരുന്നതിനാലായിട്ടു ദോഷമറി. ദോഷമുള്ള കാലം ജാഗ്രദ്വസ്ഥപ്പാർച്ച കൂട്ടിട്ടു. ൫. റോട്ടിപമനേകപ്രദിപദാവാം ഗമിച്ചിട്ടുണ്ടുപോൽ. തബ്രഹ്മഭൂതത്തിലൊത്തുന്നനേകദോഷപ്രവേശമുണ്ടാകും. ഇതുപോൽ ശ്രമിക്കാണിപ്പു നിദ്രാകൈവല്യമീയവസ്ഥകളിൽ ഒന്നായപേക്ഷിച്ചു വെളിക്കായിതു വിശേഷസംജ്ഞയില്ലാച്ചൊൽ. ൯. ജഗദ്യജ്ഞാതിത്താഴി ലൊഴിച്ചു മറുത്തു വിഭവദോഷങ്ങൾ. കായ്ബ്രഹ്മപരമാർക്കുണ്ടാവാം സൃഷ്ടിതൊട്ടതല്ലാമേ. പ്രകരണ

൨. നിയതമവദായ, ൩. ഹിരണ്യഗർഭബ്രഹ്മത്തെ സംബന്ധിച്ച ക്ഷേപം, ൪. മനസ്സുകൊണ്ടുതന്നെ, ൫. ചൈതന്യമെന്നപോലെ, ബ്രഹ്മവേദത്തിൽ.

ചഴിയായ് സമുദ്രോദയം തുടങ്ങിയതിൽ നയോ
 മികടെ. പ്രത്യക്ഷശുദ്ധപദേശത്താലിവണ്ണ മല്ല
 യെങ്കിൽനഹി. എന്നെന്നാൽ സപാരത്വപ്രാപ്തിയി
 താദിത്തമണ്ണമാദിഗനാം. ഹൃദികാരനായോഗേ
 ശന്നധീന, മവനേയടഞ്ഞിടേണ്ടതായാൽ. ഉണ്ടു നവി
 കാരാസം സ്പഷ്ടരൂപവും നിത്യമുക്തമാക്കുന്നു. അ
 തുപോൽ. നവിയോതന്നു. താവാന്നസ്യേതി. താദമ
 ന്രത്തിൽ. സൂരിവേദങ്ങളുമേവം കാണിക്കുന്നിതു
 നേതനതത്രേതി. ബ്രഹ്മം, തന്നിഷ്ടരിവക്ക്കോശമ
 തിലെസ്സമതപഞ്ചോധനയാൽ. ചോലമ വണ്ണം ച
 നരുത്മാനമിവക്ക്കിപ്പ, വേദമുഖത്താൽ. ൭. ഹരിഃ.
 ഓം. 1ചന്ദ്ര, ൨ 8സ്യ, 3 ശു 0ന്ത്യ, 4 ശുക്രാ 1ക്ഷി, മാ
 ന കോളംബവക്ക്കമതിലൊന്നാം. മാസത്തിൽ പതി
 നേഴാംനാളിൽ സിതവാസരേ ശുഭദിവസേ. ൧.
 ബാലാദിധമുനിട്ടത്രേന നീലകണ്ഠാഹാരേനരചി
 തേയം. സദ്ഭിഷ്ടപേക്ഷയോടേ വിദ്രാമഹിമയ്ക്കു തല്പ
 ദേപ്തിതായാത്. ൨. ഓം തത്സൽ-

൧. അസംഭവത്താൽ യോഗികളുടെയല്ല, ൨. അധികാരത്തെ നി
 യോജിക്കുന്ന ജ്ഞാനം. ൩. വികാരവ്യക്തിത്വമില്ലാത്ത, ൪. താവാന്നസ്യ
 മഹിമതത്ത്വോക്താവായ ശാപുരുഷഃ, എന്നതിൽ, ൫. 'നതദ്ഭിഷ്ടസമന്തേ
 സുതാം, ഭഗവീ, 'നതത്ര സുതാംഭാതി' എന്നു തുടങ്ങിയശ്രുതി,

(൭൪)

ഇതിനിവകുണ്ഠിയ ബ്രഹ്മമീമാംസാ ഭാഷാവൃ
ത്തിയിൽ ര-ഓമധ്യായത്തിൽ ര-ഓപാദിം തീർന്നു-
കേന്ദ്രാമൃതമെന്ന ശാരിരകബ്രഹ്മമീമാംസാഭാഷാ
വിചരണം സമാപ്തം "

കൈരളാസംഗ്രഹം കേന്ദ്രാമൃതസംജ്ഞയാസ്യ
ഖാവാപ്തൈ- ശാരിരകമീമാംസാഗ്രന്ഥഃസൈഷോ
പ്തിതഃ കമാരാഖ്യ- ഭഗവതാർത്ഥാബ്ജോനജതാ
മായഷ്ടതസ്ത്രിദശ- പ്രകൃതിസമതപാദൃത്യാ വതേ
നകൃപശങ്കരാഭ്നാമ്നാശം"-

നോട്ടീസ്.

താഴെ പറയുന്ന ചുസ്സുകൾ കീഴ് വിവര
പ്പെടുത്തുന്നവരോടാവശ്യപ്പെട്ടാൽ കിട്ടുന്നതാണ്.

- ൧. 'വേദാന്തമാലിക' - അണ. ര
- ൨. 'കണ്യാമൃതമെന്ന ശാലിരകബ്രഹ്മ
മീമാംസാവാൽകം. - അണ. ര

സംസ്കൃതനാഗരം.

- ൧. അദ്വൈതചാരിജാതം - അണ. ൨
- ൨. യോഗാമൃതതരംഗിണീ - അണ. ര
- ൩. സൗഭാഗ്യ ലഹരി. - അണ. ൨ അ

വിലാസങ്ങൾ.

കോ. രാ.
 ആർ. ശങ്കരവായ്പുരവർകൾ
 മുൻസിഫ് കോട്ട് വക്കീൽ
 മൂവാറ്റുപുഴ.

രാ. രാ.
 വാളാനിയ്യോട്ട നാരായണപിള്ള
 അവർകൾ
 മൂവാറ്റുപുഴ.

രാ. രാ.
 കേ. പി. കേശവപിള്ള അവർകൾ
 കൃഷ്ണൻ ചുരുമ്പിട്
 (കണ്ണന്തോടം) ഇടുപ്പിള്ളി.

